ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1924 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 247

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ὡς καὶ τῶν προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων», προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Τὰς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ἀναφερομένας ἐν ἰσχύϊ διατάξεις:

1) τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 τῆς 27 Φεβ)ρίου 1920.

2) τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Ἰουλίου 1922.

3) τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15 Φεβουραρίου 1923 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῶν τροποποιησάντων αὐτὸ Νομοθ. Διαταγμάτων ἀπὸ 28 Μαρτίου 1923, 6 Ἰουνίου 1923, 17 Αὐγούστου 1923, 17 Ὀκτωβρίου 1923 καὶ 13 Δεκεμβρίου 1923.

4) τοῦ εἰρημένου Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Κωδικοποιοῦμεν εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον ὡς ἀκολούθως, προσαρμόζοντες τὰς παραπομπὰς καὶ μεταβάλλοντες τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ παραγράφων,

Α'. Σκοπὸς καὶ ἔκτασις ἀπαλλοτριώσεως.

Σκοπὸς ἀκτημοσύνη.

Ἄρθρον 1.

(ἄρθρ. 1 ἐδ. 1 Ν.Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 ἄρθ. 3 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐπὶ σκοπῷ γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

2. Ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ νοοῦνται οἱ στερούμενοι ἐπαρκοῦς κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

Ἀπαλλοτριωτέα ὁλοκληρωτικῶς.

Ἄρθρον 2.

(ἄρθρ. 1. ἐδ. 1. Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

Ὑπόκεινται εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ παραχώρησιν.

α') Τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς δήμους, τὰς Μονάς, τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν κοινοτήτων ἐξομοιουμένων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐπομένων ἄρθρων, ἀνήκοντα κτήματα ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, εἴδους γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ καλλιεργητικῆς σχέσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κτιρίων, πλὴν τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθρ. 9 ἐδ. 1. τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται καὶ τὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους περιελθὸν κατὰ τὸν νόμον 2052 ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τῶν δημοσίων γαιῶν.

β') Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι, αἱ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παλαιότερον κρατοῦσα σχέσις τῆς μορτῆς ἢ τοῦ ἀντισπόρου ἀντικατεστάθη διὰ μισθώματος εἰς χρῆμα, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δυνάμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκτάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 -12 τοῦ παρόντος.

γ') Τὰ ἀγροκτήματα καὶ τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁλότητος τῶν ἀποκαθισταμένων χρήσιμα κτίρια ἰδιοκτητῶν, μὴ ἐπιμελουμένων αὐτοπροσώπως τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς συνήθους διαμονῆς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκτάσεις ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α'.) Ὑπὲρ αὐτοπροσώπως καὶ μὴ καλλιεργούντων ἰδιοκτητῶν

Ἄρθρον 3.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 1 α'-η', καὶ 12 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α') Αἱ αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργούμεναι γαῖαι. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐφ' ὅσον συναινοῦσιν οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι, δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι καὶ αὗται, ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν τούτων παραχωρεῖται ἔκτασις ἴσης ἀξίας, εἰ δυνατὸν δὲ τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν, ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ τμήματι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ πρὸ πάσης διανομῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καλλιεργητάς.

β') Αἱ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν, μετ' ἐκτάσεως ἴσης πρὸς ἕνα πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν κτηματομεριδίων τοῦ αὐτοῦ ἢ πλειόνων ἀγροκτημάτων, καὶ τὸ πολὺ μέχρι τριῶν κλήρων, δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας τούτους, κειμένης δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν παρά τινι τῶν κατοικιῶν, εἰς ἣν ἔκτασιν δὲν συνυπολογίζεται ὁ περὶ τὴν κατοικίαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατεχόμενος μὴ καλλιεργήσιμος χῶρος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία στρέμματα.

γ') Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β' κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων πεντήκοντα στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν. Εἰς ἰδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, καλλιεργοῦντας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐν αὐτοῖς ἢ ἔχοντας κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν,

ἀφίενται, πλὴν τῶν τριακοσίων πεντήκοντα στρεμμάτων, δύο πλήρεις γεωργικοὶ κλῆροι. Εἰς πλείονας ἰδιοκτήτας παρέχονται αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. β' προσαυξήσεις.

δ') Ἐν Ἀν. Μακεδονίᾳ εἰς ἰδιοκτήτας αὐτοπροσώπως ἢ διαμελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐπιμελουμένους τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ ἐντεῦθεν παραχωρεῖται ἐν συνόλῳ ἔκτασις πεντακοσίων στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτησαν ἐν τῷ στρατεύματι κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους, ἔχουσι δὲ ἀποδεδειγμένην διετῆ ὑπηρεσίαν Μετώπου.

ε') Ἀγροτικὰ κτήματα, κείμενα εἰς κεφαλοχώρια, ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τὸν Νομὸν Ἄρτης, τὴν Ἤπειρον, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἑκατὸν στρεμμάτων, καὶ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μὴ ἔχοντας ἑτέραν γαιοκτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα καλλιεργοῦνται κολληγικῶς καὶ δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰς αὐτὸ καλλιεργούντων εἰς γειτονικὸν κτῆμα.

στ') Ἔκτασις γαιῶν ἴση πρὸς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ υἱὸν ἰδιοκτήτου, ἔχοντα ὑπηρεσίαν Μετώπου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐν ἑνὶ μόνῳ κτήματι καὶ κατ' ἐκλογήν του, ἐφόσον δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτῶν καταδίκη ἐπὶ λιποταξίᾳ ἢ ἀνυποταξίᾳ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ οὕτω καταλειπόμενοι γεωργικοὶ κλῆροι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς τρεῖς δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

2. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς γεωπόνους ἀποφοίτους γεωργικῶν σχολῶν, ἐξαιρεῖται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, ἣν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ αὐτοκαλλιεργήσωσιν ὑποδειγματικῶς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξαιρεσεώς της, προκειμένου δὲ περὶ ἐξαιρεθεισῶν ἤδη εἰς γεωπόνους ἐκτάσεων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Σ)βρίου 1924. Ἡ πώλησις τῆς ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, παρελθούσης δὲ ἀπράκτου τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας, τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριοῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Εἰς ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ἑκάστου ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἀφίεται εἷς πλήρης γεωργικὸς κλῆρος, οὗτινος αἱ πρόσοδοι διατίθενται ἐξ ἴσου διὰ τοὺς ναοὺς τούτους, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

4. Εἰς ἰδιοκτήτας ἔχοντας ἄνω τῶν ἕξ τέκνων καὶ μὴ λαμβάνοντας κλήρους στρατιωτικούς, ἀφίεται εἷς ἐπὶ πλέον γεωργικὸς κλῆρος.

5. Οἱ κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας παραχωρούμενοι κλῆροι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν ἣν οὗτοι ἐκέκτηντο εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀγροκτήματα ἔκτασιν, τὰ δὲ τυχὸν καθ' ὑπέρβασιν ταύτης παραχωρηθέντα τμήματα ἐπανέρχονται εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ παραχώρησις, τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως λαμβανομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἀπαλλοτρίωσις ὑπολειμμάτων ἰδιοκτήτου αἰτήσει αὐτοῦ. Κατανομὴ ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως μεταξὺ συνιδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 4.

(ἄρθ. 2. ἐδ. 1 παρ. θ'. καὶ 6 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924.

1. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθοῦν δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου (κονάκιον) καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραμένον εἰς τὴν ἰδιοκτήτην.

2. Ἡ εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων παραμένουσα ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρ. β', γ' δ' καὶ ε', κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἰσομοιρίαν, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὸ εἰς ἕκαστον οὕτω περιερχόμενον τμῆμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν εἰς στρέμματα ἐξ ἀδιαιρέτου ἀναλογίαν.

3. Ἐφ' ὅσον συνιδιοκτήτης ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων εἶναι τὸ Δημόσιον, ὁ ἀπομένων γεωργικὸς κλῆρος περιέρχεται ὁλόκληρος εἰς τοὺς ἑτέρους συνιδιοκτήτας.

β'.) Φυτεῖαι καὶ αὐτοκαλλιέργειαι. Οἰκόπεδα. Βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 5.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 2, 8 καὶ 13 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται:

α') Αἱ μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1924 γενόμεναι δι' ἐμφυτεύσεως ἢ ἐγκεντρισμοῦ ἀμπελώδεις ἢ δενδρώδεις, συνεχεῖς συστηματικαὶ καὶ κατὰ διαστήματα κανονιζόμενα ὑπὸ τῆς τοπικῆς συνηθείας φυτεῖαι, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

β') Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Ἰουλίου 1922 αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις καὶ οἱ δι' αὐτὰς ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιούμενοι χῶροι καὶ κτίρια, πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς γαιοκτήμονας ἰθαγενεῖς ἢ ξένους, διαμένοντας συνήθως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης παραγράφου, αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις εἶναι ὅσαι καλλιεργοῦνται δι' αὐτοπροσώπου ἐπιμελείας, ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ κινδύνῳ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν συζύγων ἢ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἐχόντων ὡς κύριον ἐπάγγελμα τὸ γεωργικόν.

γ') Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συνοικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα ἐκτὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

δ') Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἐν ἐδ. 1 παρ. β' τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένων γαιῶν, ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων, μὴ δυναμένων νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ἄλλα κτήματα τῆς περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλαι αἱ αὐτοκαλλιέργειαι γεωργικῆς τινος περιφερείας θίγονται ἀναλογικῶς, τῆς ἀποφάσεως ὁριζούσης καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν θιγομένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη προγενεστέρας ἐκδικάσεως ὅλων τῶν μὴ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων τῆς περιφερείας. Πάντως ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τοῦ κτήματος καταλείπεται εἰς ἕνα ἰδιοκτήτην, ἢ καὶ πλείονας συνιδιοκτήτας συλλήβδην, ὡς ἐλάχιστον ὅριον, ἔκτασις ποικίλλουσα ἀπὸ τοῦ πενταπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπενταπλασίου τοῦ εἰς τὸ κτῆμα ἢ τὴν γεωργικὴν περιφέρειαν δοθέντος γεωργικοῦ κλήρου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ σημασίας αὐτῶν.

3. Τὸ ἐδαφ. 1 β' δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ γαιῶν, ἃς οἱ ἰδιοκτῆται παρέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν κολλήγων, μὴ δυνηθέντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 6.

(ἄρθρ. 15 ἐδ. 7 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924)

1. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως αὐτοκαλλιεργειῶν περιεχουσῶν μεγάλας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ αὐτῶν, καθοριζομένῃ ὑπὸ

εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς δὲν ἐξαγοράσῃ ταύτας, τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

Ἄρθρον 7.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 5 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924)

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις πεφυτευμέναι δι' ἐλαιοδένδρων, ὀπωροφόρων δένδρων, ἢ ἀμπέλων ἀνήκουσι εἰς ὡρισταμένας Μονάς, κείμεναι ἐγγὺς αὐτῶν καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἑκατὸν στρέμματα.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρ. 1. ἐδ. 3. Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 15 ἐδ. 6 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Αἱ ἐμφυτεύσεις ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

2. Ὅσάκις ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτημάτων, ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν εἰδικῶν νόμων. Προκειμένου δὲ περὶ νέων ἐμφυτεύσεων, αἵτινες δὲν ἀπέδωσαν καρπούς, ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ παρόντος.

γ'.) *Βοσκαὶ καὶ Δάση. Ἄγρια δένδρα πρὸς ἐγκεντρισμόν.*

Ἄρθρον 9.

(ἄρθρ. 2. ἐδ. 4, 2γ' καὶ 11 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν χρησιμοποιούμεναι ἀνεπιδέκτοι οἱασδήποτε καλλιεργείας ἐκτάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων παρακολουθήματα (ποδιές, γεννολείβαδα), ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων. Τὰ παρακολουθήματα ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξαιρουμένην ἔκτασιν δυναμένων νὰ βοσκήσωσι ζώων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἡ τῶν γειτονικῶν τοιούτων ἡ ἔκτασις τῆς κοινῆς βοσκῆς μέχρι εἴκοσι πέντε προβάτων κατὰ κληροῦχον.

2. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως τὰ δάση, ἐκτὸς ἐὰν α') περιβάλλωνται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, καὶ β') εἶνε ἀπαραίτητα πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων τῶν ἀποκαθισταμένων καλλιεργητῶν, εἰς τὰς περιφερείας ἔνθα ὑφίστανται σύστημα μικτῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ὑποκειμένης πάντως εἰς ἀπαλλοτρίωσιν τῆς πυκνῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας, ἐὰν παρίστανται ἀνάγκη, συνιστᾶται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων δουλεία βοσκῆς καὶ ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληροῦχων χρῆσιν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ πυκνῶν ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων προσώπων.

4. Τῶν δασῶν καὶ ἀνεπιδέκτων καλλιεργείας βοσκῶν μετὰ τῶν κρασπέδων αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἰς κτήματα τῶν παραμεθορίων περιφερειῶν. Τὸ Δημόσιον χρησιμοποιεῖ τὰς ἐκτάσεις ταύτας, καθ' ἃ ὁρίζει Διάταγμα, ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Στρατιωτικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ Ἐποικισμοῦ.

δ'.) *Ἐκτάσεις κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων.*

Ἄρθρον 10.

(ἄρθρ. 2. ἐδ. 9 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἐκτάσεις διαρκῶς καὶ ἀπὸ πενταετίας τοὐλάχιστον κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκτὸς ἐὰν αἱ δημιουργηθησόμεναι ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως γαῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν, τὴν ἀποξήρανσιν δὲ τούτων ζητήσῃ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς τῆς αὐτῆς γεωργικῆς περιφερείας καὶ ποιήσηται ἔναρξιν ταύτης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει μελέτης ἐγκεκριμένης ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων.

2. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων ἀπράκτων καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν εἰδικαὶ κρατικαὶ συμβάσεις περὶ ἐκτελέσεως τοιούτων ἔργων ὑδραυλικῶν, αἱ ἐκτάσεις αὗται ἐπαγέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἰδιοκτήτου, ἀπολαύοντος τῆς ἀνωτέρω ἐξαιρέσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ὁ συνεταιρισμὸς περιορισμούς, ὑποχρεουμένου δὲ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων μελέτην ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς ἄνω ἐξαιρέσεως.

3. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία διὰ τὰ κεκηρυγμένα ἤδη ὡς ἀπαλλοτριωτέα κτήματα ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Σ)βρίου 1924, παρεκτεινομένης ἐπὶ ἓξάμηνον διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 11.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 7 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἡ ἀπαλλοτρίωσις μικροϊδιοκτησιῶν, ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων χρησίμων διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς συνοικισμούς.

ε'.) *Περιοχὴ Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς.*

Ἄρθρον 12.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Εἰς κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς καὶ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 ἐδάφ. 1 γ' καὶ δ' ἐξαίρεσιν, ἀποκαθίστανται οἱ ἐντὸς τῶν κτημάτων τούτων ἤδη καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ ἀντισπόρῳ ἢ τῷ ἐν ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. 1 β' ἀναφερομένῳ μισθώματι καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι καὶ οἱ δικαιοπάροχοί των εὑρίσκονται ἐν τῇ σχέσει ταύτῃ ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σ)βρίου 1924.

Συμψηφισμὸς ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 13.

(ἄρθρ. 2 ἐδ. 10 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

Ἐν συρροῇ πλειόνων περιπτώσεων ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐπέρχεται συμψηφισμὸς τῆς ἐλάσσονος ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως εἰς τὴν μείζονα.

Ἀποκαθιστάμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 14.

(ἄρθρ. 3 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς καὶ ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἐπαρκοῦς κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν:

Α') Οἱ ἐν ἑκάστῃ γεωργικῇ περιφερείᾳ κατοικοῦντες, καλλιεργοῦντες δὲ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ ἢ ἔχοντες ὡς κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν ἢ οἱονδήποτε κλάδον τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς:

α') Ἔγγαμοι ἄρρενες καλλιεργηταί.

β') Χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

γ') Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν.

δ') Ἄγαμοι καλλιεργηταὶ συμπληρώσαντες τὸ 18 ἔτος.

ε') Χῆραι καλλιεργητῶν ἄνευ τέκνων.

Β') Οἱ εἰς ὁμόρους γεωργικὰς περιφερείας κατοικοῦντες, κατὰ τὰς ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α' διακρίσεις, καὶ μὴ δυνάμενοι, νὰ ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς ἐν αὐτοῖς δι' ἔλλειψιν γαιῶν καὶ οἱ ἐποικιζόμενοι πρόσφυγες ὁμοεθνεῖς καὶ μή.

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 15.

(ἄρθρ. 4 ἐδ. 2 Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 3 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924.)

Δὲν δικαιοῦνται εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν:

α') Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ἢ λιποταξίᾳ ἐν γενικῇ ἢ μερικῇ ἐπιστρατεύσει ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις, δι' ἃς κατεδικάσθησαν, διεπράχθησαν μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1917

β') Οἱ ἐπὶ ληστείᾳ καταδικασθέντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες δὶς ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες. Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες δικαιοῦνται μὲν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐκπίπτουν τοῦ ἡμίσεως τοῦ χορηγηθέντος κλήρου, ἐὰν πρὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀτομικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τούτου καταδικασθοῦν καὶ αὖθις ἐπὶ ζωοκλοπῇ.

γ') Οἱ πωλήσαντες τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν των μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2052.

δ') Τὰ τέκνα καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας.

ε') Οἱ ὑποβάλλοντες ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀφορώσας τὴν οἰκογενειακήν των κατάστασιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ γεωργικά των ἐφόδια καὶ ἐν γένει τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

Κλῆροι. — Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 16.

(ἄρθρ. 5 ἐδ. 1, 2, 3, καὶ 5. Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923).

1. Εἰς ἕκαστον τῶν εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικός, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν χώρου, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν γεωργικῆς οἰκογενείας, ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν γονέων καὶ τριῶν τοὐλάχιστον τέκνων, διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας. Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἂν ἕνεκα τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως διαθεσίμων γαιῶν ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων ἢ ἀγάμων θηλέων χορηγεῖται προσθέτως ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ ὁρισθέντος κλήρου.

3. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν παρεχομένη συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ δύο γεωργικοὺς κλήρους.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιάκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντηρησίν των ἔκτασιν δικαιούχους, παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς σχηματισμὸν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀξίας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν.

Ἔκπτωσις ἀπὸ κλήρου.

Ἄρθρον 17.

(ἄρθρ. 4 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἐὰν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εὑρεθῇ ὅτι ἡ δηλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κληρούχου γαιοκτησία του εἶνε μεγαλειτέρα τῆς ὑπ' αὐτοῦ δηλωθείσης, ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως τὸ διπλάσιον τῆς ἀποκρυβείσης καὶ διατίθεται πρὸς ἀποκατάστασιν ἄλλων καλλιεργητῶν ἢ πρὸς προσαύξησιν τῶν συνεταιρικῶν κλήρων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Κλῆροι πρὸς συντήρησιν.

Ἄρθρον 18.

(ἄρθρ. 4 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι, λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἐχούσας ἀνήλικα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

Κλῆροι ἐπαγγελματικοί.

Ἄρθρον 19.

(ἄρθρ. 3. ἐδάφ. 1. Ν. Δ. 6 Ἰουλίου 1923).

1. Εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας τοὺς μετερχομένους ὡς κύριον βιοπροριστικὸν ἔργον ἐπάγγελμα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου παρέχεται, μετὰ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ τῶν παραρτημάτων της ἡ ἀπαραίτητος ἔκτασις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος, ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ὡς καὶ μικρὰ περιοχὴ συνεχομένη, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς κατοικίας καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε στρέμματα.

2. Ἐπίσης παρέχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς γεωργικὸς κλῆρος εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου, κατατασσόμενον εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 46 ἐδάφ. 1, δ' κατηγορίαν.

Κλῆροι συνεταιρικοί.

Ἄρθρον 20.

(ἄρθρ. 3. ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 4 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Οἱ συνεταιρικοὶ κλῆροι ἀποτελοῦνται:

α') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδούς, πλατείας

ἐκκλησίαν, σχολεῖα, δημόσια, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β') Ἐκ τῶν πρὸς κοινὴν χρῆσιν καταλλήλων κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

γ') Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ') Ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁλότητος διατιθεμένων βοσκησίμων ἐκτάσεων, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς συντήρησιν τῆς συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας τῶν γεωργῶν.

ε') Ἐξ ἐκτάσεως βοσκησίμου διὰ τὰ ἀροτριῶντα (ζευγαρολείβαδα).

στ') Ἐξ ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τὴν συντήρησιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ τῶν διδακτηρίων τοῦ χωρίου. Ἐκ τῆς ἐκτάσεως ταύτης ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου. Ὁ γεωργικὸς οὗτος κλῆρος τίθεται ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη.

ζ') Οἱ συνεταιρικοὶ κλῆροι προσδιορίζονται εἰς ἕκαστον κτῆμα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων κατὰ προσέγγισιν, τοῦ ἐπακριβοῦς τούτων καθορισμοῦ γινομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνεργεῖται ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τοῦ κτήματος, ἐκπιπτομένης ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐκ τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικοῦ κλήρου.

Β'. Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως.

Γεωργικαὶ περιφέρειαι.

Ἄρθρον 21.

(ἄρθρ. 6 Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923).

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται γεωργικαὶ περιφέρειαι, ταὐτιζόμεναι ἢ μὴ πρὸς τὰς ὑπαρχούσας διοικητικὰς ἢ ἄλλας διαιρέσεις, ὧν αἱ ἀπαλλοτριούμεναι γαῖαι λογίζονται ὡς ἀποτελοῦσαι ἐνιαῖον ἀγρόκτημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατανέμονται καὶ ἐγκαθίστανται οἱ δικαιούμενοι εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν.

Κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως

Ἄρθρον 22.

(ἄρθρ. 5 ἐδ. 1, καὶ ἄρθρ. 2, ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζονται τὰ παραχωρητέα ἢ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦν πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίας ὠφελείας.

2. Ἀνάκλησις τούτων δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, καὶ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν καὶ συνεταιρισμῶν.

3. Τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 2 παρ. α' τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα καὶ ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι κείμενα δημόσια καὶ μοναστηριακὰ ἀγροκτήματα, ἐκτάσεως ἄνω τῶν τριακοσίων στρεμμάτων καλλιεργουμένης καὶ καλλιεργησίμου, κηρύσσονται ἀπαλλοτριωτέα κατὰ προτίμησιν πρὸ πάσης ἄλλης κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως ἐν τῇ αὐτῇ γεωργικῇ περιφερείᾳ, χωρὶς ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης νὰ δημιουργῆται ἀκυρότης ἢ ἔνστασις διὰ τὰς λοιπὰς κηρύξεις ἀπαλλοτριώσεων.

Ὑποχρεώσεις ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως. Ἀπαγόρευσις κατεδαφίσεως.

Ἄρθρον 23.

(ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 17 Αὐγ. 1923 καὶ ἄρθρ. 7 ἐδ. 3 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.)

1. Ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ κτήματος ἢ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματα δικαιώματα διὰ δηλώσεως των, κατατιθεμένης παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ γραφείῳ Ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῷ οἰκείῳ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ταὐτότητά των καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιώματά των καὶ νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως καινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν.

3. Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἡ δημοσιευομένη πρᾶξις νὰ κοινοποιεῖται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, οὐδεμία ὅμως ἀκυρότης δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τυχὸν παραλείψεως ἢ παρατυπίας τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 24.

(ἄρθρ. 10 ἐδ. 2 Ν. Δ. 6—Ἰουνίου 1923).

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων μέχρι τῆς συντελέσεως τῆς ὅλης διαδικασίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως νὰ κατεδαφίζωσι τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια πάσης κατηγορίας ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δυναμένων καὶ διοικητικῶς νὰ παρακωλύωσι τὴν κατεδάφισιν.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

Μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 25.

(ἄρθρ. 9 ἐδ. 1 Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 7 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιέρχονται, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῆς ὑφισταμένης τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως:

α') Αἱ γαῖαι τῆς κατηγορίας β' ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ὑπ' ἀγρανάπαυσιν εὑρισκομένων, καλλιεργουμένων δὲ συνήθως κατὰ τοὺς ἐν τῇ προμνησθείσῃ διατάξει ἀναφερομένους τρόπους.

β') Οἱ ὑπὲρτῆς ὁλότητος διατεθειμένοι βοσκήσιμοι τόποι (μεράδες, ζευγαρολείβαδα, περιφέρειαι κλπ.)

γ') Οἱ ἀλωνότοποι.

δ') Αἱ κατοικίαι τῶν μορτιτῶν καὶ ἀντιπορίτων μετὰ τῶν περιοχῶν των.

ε') Πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον, οὗτινος ἡ κυριότης ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ κτήματος, ἡ δὲ χρῆσις, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην ἔννοιαν, εἴτε εἰς τὴν ὁλότητα εἴτε εἰς ὡρισμένους κατοίκους

τοῦ κτήματος, πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 3-12 τοῦ παρόντος ἐξαιρέσεων.

στ') Πᾶσαι οἱ λοιπαὶ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος, ὅσαι δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐν ἄρθροις 3-12 ἐξαιρέσεις.

Προσωρινὴ λύσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ ὅρια τῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 26.

(ἄρθρ. 9. ἐδ. 2. Ν.Δ. 15 Φεβρουαρ. 1923)

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, στρεφομένη εἴτε περὶ τὸ εἶδος εἴτε τὰ ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκινήτων, λύεται, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης οἱασδήποτε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς προσφυγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀναφυεισῶν ἀμφισβητήσεων εἰς οἱονδήποτε δημόσιον λειτουργόν, ἐπιφυλασσομένης εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων τῆς ὁριστικῆς διευθετήσεως.

Συγκρότησις ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 27.

(ἄρθρ. 6 ἐδ. 1 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ὁ διευθύνων τὸ γεωργικὸν γραφεῖον καλεῖ τοὺς δικαιουμένους εἰς ἐγκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ κτήματι τῆς περιφερείας του ὅπως συγκροτήσουν ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

2. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ διανεμητέου κτήματος. Τὸ καταστατικὸν ἐν πρωτοτύπῳ κατατίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας ἐγκρίσεως.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν», ἐφόσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου τοῦ κτήματος ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλληται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ ἐλλείψει ταύτης, τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

5. Προσωρινῶς ἐπέχουν θέσιν συνεταιρισμῶν κἀκατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων συσταθεῖσαι ἢ συσταθησόμεναι μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος προσφυγικαὶ ὁμάδες, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ περιληρθῶσι καὶ ἐγχώριοι ἀκτήμονες καλλιεργηταί.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις κεχωρισμένων συνεταιρισμῶν ἐγχωρίων καὶ προσφύγων εἰς κτήματα δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσι μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ.

Ὀργανισμὸς συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 28.

(ἄρθρ. 29 ἐδ. 1 ἕως 5 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 28 Μαρτίου 1923, καὶ ἄρθ. 6 ἐδ. 7, 8 καὶ 9 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

1. Ἡ καταβλητέα ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνεταίρων μερὶς ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κλῆρον ἢ κλάσμα κλήρου. Ἐὰν ὅμως συνεταιρίζωνται λάβῃ πλέον τοῦ κανονικοῦ κλήρου, ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγραφὴν καὶ δευτέρας μερίδος. Ἡ εὐθύνη ἑκάστου συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ δεκαπλασίου τῆς μερίδος αὐτοῦ.

2. Ἕκαστος συνεταῖρος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τυχὸν μεσολαβούσης Τραπέζης, ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου του, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 μισθώματος τοὐλάχιστον διὰ τὸ δεκαπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 μερίδος αὐτοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ Κράτους ἢ τῆς Τραπέζης δυναμένου νὰ εἰσπράξῃ τὴν τυχὸν καθυστερουμένην δόσιν, κατὰ τὸν νόμον 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου», ἢ κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος.

3. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ συνεταιρισμὸς εἰσπράττει τὰς καθυστερουμένας δόσεις τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων, οἵτινες δὲν κατέβαλον τὰς περὶ ὧν πρόκειται δόσεις ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καταστατικοῦ προβλεπομένων προθεσμιῶν.

4. Οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶσται αὐτοῦ.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ προβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας οὐχὶ ὅμως παρακεκινδυνευμένας, ἐργασίας, ὡς πιστωτικάς, ἀλληλασφαλιστικάς, προμηθευτικάς, ἐργασίας ἐγγείου βελτιώσεως τοῦ κτήματος, ἐὰν ἀποφασίσωσι τοῦτο τὰ 3)5 τῶν συνεταίρων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

6. Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

7. Ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἡ σύστασις ἐποπτικῶν συμβουλίων δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, τῆς ἐποπτείας ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων γραφείων Ἐποικισμοῦ.

8. Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὑπουργικὴ πρᾶξις.

Ἄρθρον 29.

(ἄρθρ. 29 ἐδ. 6, 7, 8, καὶ 9 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923)

1. Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἡ ἀπόλυσις τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἀμέλειαν ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ προσκαλῇ τοὺς συνεταίρους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου. Οἱ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

2. Μὴ ὑπάρχοντος ἢ διαλυθέντος τοῦ συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διορίζει ὑπάλληλον τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίτροπον τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅστις ἐκτελεῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ διαλυθῶσι πρὶν διανεμηθῇ τὸ κτῆμα καὶ ἐξοφληθῇ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τῶν συνεταίρων.

4. Μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν ξένοι ὑπήκοοι.

Ἀπόκτησις νομῆς ὑπὸ συνεταιρισμοῦ. Προχείρος διανομή.

Ἄρθρον 30.

(ἄρθρ. 8. Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἡ νομὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραχωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν,

ὅστις κανονίζει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ γεωργικοῦ γραφείου, τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

2. Μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διατηροῦνται, κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ ὑφιστάμεναι πραγματικαὶ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον τῆς μεταβολῆς αὐτῶν πρὸς προσωρινὸν καθορισμὸν τῶν καλλιεργειῶν τῶν προσφύγων.

3. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία διαχωρίζει προσωρινῶς τὴν ἔκτασιν, ἡ ὁποία περιέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καθορίζει προχείρως τὰς διὰ συνοικισμοὺς καὶ λοιπὰς διὰ κοινὴν χρῆσιν ἐκτάσεις, ὡς καὶ ἐκείνας, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος.

4. Ὁ τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὁριζομένας πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἀνωτέρω ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ, ὅστις καὶ ἐπιλύει πᾶσαν ἐπὶ τῆς διανομῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν κλήρων ἀναφυομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς τε γενικῆς συνελεύσεως καὶ τοῦ προισταμένου εἶνε διοικητικῶς ἐκτελεσταί.

5. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται:

α') Αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἐὰν μὴ ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπωφελὴς ἢ ἀναγκαία ἡ ἐκχέρσωσις αὐτῶν ἢ ὁ ἐγκεντρισμὸς τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων.

β') Οἱ παραχωρούμενοι βοσκότοποι.

γ') Οἱ ὑδρόμυλοι καὶ αἱ πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων κατάλληλοι θέσεις.

δ') Τὰ λατομεῖα, αἱ κεραμοκάμινοι, ἀσβεστοκάμινοι καὶ ἐν γένει αἱ ἐκτάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ χρήσιμοι διὰ κοινὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνάγκας.

6. Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγρόκτημά τι εἶνε ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτά, ἡ παραχώρησις κατὰ τὰ ἄνω τῆς νομῆς τῶν διανεμητέων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀτομικῶς πρὸς αὐτοὺς ἄνευ συστάσεως συνεταιρισμοῦ

Καταβλητέον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μίσθωμα.

Ἄρθρον 31.

(ἄρθρ. 9. ἐδ. 1 ἕως 4 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὸν συνεταιρισμόν, ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὀφείλει νὰ παρακαταθέσῃ μέχρι τῆς 15 Σ)βρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον μίσθωμα εἰς χρῆμα ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, γίνεται εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπόκτησιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος.

3. Τὸ μίσθωμα εἶνε 8 ο)ο ἐτησίως, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων στοιχείων ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος, τῆς προσαυξήσεως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁριζομένης σταθερᾶς εἰς 50 ο)ο.

4. Ἡ μεταξὺ τῶν συνετ/ρων κατανομὴ τοῦ πληρωτέου μισθώματος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθ. 34 ἐδ. 4 ποσῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἕκαστος νέμεται. Τὸ καταλογιζόμενον εἰς ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται ἀναλογικῶς εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριστικῶς καταβληθησόμενον τίμημα τοῦ κλήρου του, τῆς μὲν διαφορᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ τοκοχρεωλυσίου τῆς ἀποζημιώσεως φερομένης εἰς πίστωσιν, τῆς δ' ἐπὶ ἔλαττον τοιαύτης εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὑποχρεουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ καταβάλῃ καὶ ταύτην μετὰ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Τρόπος εἰσπράξεως συνεταιρικῶν ὀφειλῶν.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρ. 9 ἐδ. 6 ἕως 9 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

1. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἐδαφ. 1, τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τῶν ἐν ἄρθρ. 34 ἐδ. 4 ὑποχρεώσεων, τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους.

2. Τὸ προσῆκον ἐκ τοῦ μισθώματος εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνεταίρων πρόσφυγας, ἐὰν θεωρηθῇ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 6 Ἰουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ὡς δάνειον πολυετές, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

3. Ἀποφάσει τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἐποικισμοῦ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς συνεταίρους ἡ ἐκποίησις τῶν προϊόντων αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλῶν αὐτῶν. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 404 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

4. Πρὸς πλήρη ἀσφάλειάν του ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ προληπτικῶς παρὰ τῶν συνετ/ρων ποσοστὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς κατὰ τὴν συγκομιδήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται, τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἀπόδοσις μισθώματος εἰς ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρον 33.

(Ἄρθρ. 9 ἐδ. 10 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ μίσθωμα ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐναντι τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων καὶ τόκων.

Τύχη ἐσοδείας αὐτοκαλλιεργουμένων καὶ μὴ ἐκτάσεων.

Δαπάναι.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρ. 11. ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρ. 5 ἐδ. 3 καὶ 9 ἐδ. 5 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα κατὰ τὸ παρὸν καὶ αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων αὐτῶν πρὸ τῆς σπορᾶς, ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν τυχὸν γενομένων δαπανῶν διὰ τὰ ὀργώματα καὶ σβαρνίσματα αὐτῶν. Τὸ

ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας.

2. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἐσπαρμένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν συγκομίζεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὸ ἔτος τῆς παραχωρήσεως.

3. Εἰς κτήματα κηρυχθησόμενα ἀπαλλοτριωτέα μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925, ἡ διανομὴ τῆς ἐσοδείας γίνεται κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἐὰν ἡ κήρυξις ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα τῆς συγκομιδῆς.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι καὶ ὁ τυχὸν παραδοθεὶς εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σπόρος ἀποδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκείνους καθοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Καταμέτρησις κτήματος.

Ἄρθρον 35.

(Ἀρθρ. 14 ἐδ. 1 καὶ 2 Νόμου 2922)

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ. Δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ μερικὴ καταμέτρησις τοῦ κτήματος ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν δικαιουμένων κλήρου. Αἰτήσει δὲ τοῦ ἰδιοκτήτου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ὁλικὴν καταμέτρησιν τοῦ κτήματος, ὁπότε ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν προκαταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον ὡς ἐκ τούτου δαπάνης, ἥτις ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183 ὁριζομένης.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτημάτων καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ἕνα τοὐλάχιστον ὁριοδείκτην εἰς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ἢ ὁ οἰκεῖος ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου προσκαλεῖ αὐθημερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργείῳ ἢ ἐλεγκτῇ ὁριοδείκτας, ὑποχρεουμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγοῦντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων πληροφορίαν.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντίκλητος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδειχθεὶς ὁριοδείκτης δὲν παρακολουθῇ ἀνελλιπῶς τὸ Συνεργεῖον ἢ ἀργεῖταί ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καταμέτρησιν ὅρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τούτου, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Συνεργεῖον δύναται νὰ ἀρυσθῇ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἀπομερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐν τῷ κτήματι νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων. Ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλῃ παρά τινι ταμείῳ τοῦ Κράτους τὴν διὰ τῆς προσκλήσεως ὁριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γενησομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἡ Τοπογραφικὴ Ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐνισταμένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὁριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τὰς ἀμφισβητουμένας ὁριογραμμάς, συντάσσων εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρωτόκολλον, ἐφ' οὗ σχεδιάζονται προχείρως αἱ ὡς ἄνω ὁριογραμμαί, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων ὁριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπήν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες ὁριοδεῖκται ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

Ἄρθρον 36.

(Ἀρθρ. 14 ἐδ. 3, 5 καὶ 6 νόμου 2922).

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρουμένου κτήματος ξένων τεμαχίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ὁριοδείκτην κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Συνεργείου, κοινοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὴν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ θυροκολλήσῃ ταύτην εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Συνεργείου συντάσσει ἀποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου καὶ ἑκάστου τῶν ὁριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὁριοδείκτην, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἰδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὁριοδείκτου τὰ ὅρια ταῦτα.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενοι ὁριοδεῖκται πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτούς.

3. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι, ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσι, διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτήματα, ὧν διατάσσεται ἡ ἀναμέτρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης 15 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναμετρήσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἀντίκλητον κατὰ ἄρθρ. 12 τοῦ καταργηθέντος νόμου 2922. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, προτάσει τοῦ προϊσταμένου τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 37.

(ἄρθρ. 10 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, μετέχοντος εἰς αὐτὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ ὡρισμένα κτήματα πρόοδος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης καταμετρήσεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας πρόχειρος καταμέτρησις πρὸς ἐξακρίβωσιν κατὰ προσέγγισιν τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος.

Καταμέτρησις συνοικισμῶν. Ἐκτέλεσις σχεδίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 38.

(ἄρθρ. 15 ν. 2922, ἄρθρ. 10 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἡ καταμέτρησις τῆς περιοχῆς τῶν συνοικισμῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἢ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀποτύπωσις τῆς περιοχῆς τῶν νέων συνοικισμῶν, αἱ μελέται ρυμοτομίας, ἐξυγιάνσεως καὶ σχεδίων ἐν γένει τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων ἐντὸς τῶν εἰρημένων συνοικισμῶν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ μελέτη ἢ κατασκευή, ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἡ ἔγκρισις τῶν μελετῶν ρυμοτομίας καὶ σχεδίων ἐν γένει τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γίνεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

3. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τούτων, παρισταμένης ἀνάγκης, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις οἱωνδήποτε μικροϊδιοκτησιῶν, ἐπὶ ἀνταλλαγῇ γαιῶν ἴσης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας ἐκ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

4. Ὡσαύτως κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις οἰκιῶν ἢ παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ μὲν ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀποζημίωσιν, βαρύνουσαν τὸν συνεταιρισμὸν τοῦ συνοικισμοῦ ἢ τοῦ χωρίου καὶ καταβαλλομένην ὁλοσχερῶς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων. Συγκρότησις αὐτῆς.

Ἄρθρον 39.

(ἄρθρ. 11 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρ. 11 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 1 Ν. Δ. 13 Δ)βρίου 1923).

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελὴς ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἑτέρου Πρωτοδίκου ὡς προέδρου, καὶ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον γραμματέως α' τάξεως, ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον γεωπόνος, εἰ δυνατὸν διπλωματοῦχος ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἐπιτροπὴν θεωροῦνται ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν καὶ μόνην ἀσχολοῦνται. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δύνανται νὰ μετάσχουν ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἡ σύστασις πλειόνων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἕδρα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀποσπᾶται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Πρωτοδικείῳ ἀριθμὸς πρωτοδικῶν ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστωμένων ἐπιτροπῶν.

4. Διὰ τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἡ ἐπαρχία Φαρσάλων ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου.

5. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῖ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καί, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Συνεδριάσεις. Διαδικασία. Πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 40.

(ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 12 ἐδ. 3 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923).

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκεῖ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὑποκειμένου εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ οἱαδήποτε ἀποδεικτικὰ μέσα, μὴ δεσμευομένη ὑπὸ δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της ὑπαγομένων ἀντικειμένων.

Δικαιοδοσία Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 41.

(ἄρθρ. 13 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων κατατάσσει ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως της τοὺς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου, ὁρίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὡς καὶ τῶν συνεταιρικῶν τοιούτων, προσδιορίζει τὰς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν παραχωρητέας ἐκτάσεις καὶ κτίρια, ὁροθετοῦσα ταύτας, καταργεῖ ὑφισταμένας τυχὸν σχέσεις ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων ἢ ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων δυναμένη ἐν ἀνάγκῃ, καὶ νὰ ἱδρύῃ τοιαύτας, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται

ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι.

Ἁρμοδιότης κατὰ τόπον.

"Αρθρον 42.

(ἄρθρ. 8 ἐδ. 2, 3 καὶ 4 Ν. Δ. 13 Δ)μβρίου 1923 καὶ ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923).

1. Ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς γεωργικοῦ γραφείου, αἱ δὲ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν θεωροῦνται ὡς ἁρμοδίως καὶ ἐγκύρως ἐκδεδομέναι.

2. Δι' ἀγροκτήματα κείμενα εἰς τὰς περιφερείας δύο γεωργικῶν γραφείων, ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν τούτων εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται ὁ συνοικισμὸς τῶν ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ ἐπιτροπή, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ μείζων ἔκτασις τῶν κτημάτων τούτων.

3. Τὴν μεταξὺ ἐπιτροπῶν σύγκρουσιν ἁρμοδιότητος αἴρει ἡ ἁρμοδία Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κτήματα διεκδικούμενα ὑπὸ πλειόνων συνεταιρισμῶν, ἐδρευόντων εἰς διαφόρους γεωργικὰς περιφερείας, ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μιᾶς τῶν περιφερειῶν τούτων, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Πρόσκλησις ἰδιοκτητῶν.

"Αρθρον 43.

(ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923).

1. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ καὶ ὁ συνεταιρισμὸς καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅπως λάβωσιν γνῶσιν παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐγγράφου καὶ ὑποβάλωσι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ αἰτήματά των. Ἡ πρόσκλησις εἶναι ἔγγραφος καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου ἐπὶ ἀποδείξει, ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ διὰ δημοσιεύσεως εἰς μίαν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ ἄλλῃ πόλει τοῦ νομοῦ, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους. Ἡ νόμιμος πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων μνημονεύεται ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῆς, ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Πᾶσα ἔνστασις ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς **ἐν ἄρθρῳ 23 ὑποχρεώσεις των περὶ μὴ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος, τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρεχούσης** εἰς τὴν 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἐκτίμησις. Προπολεμικὴ τιμή. Προσαύξησις.

"Αρθρον 44.

(ἄρθρον 15 ἐδ. 1—5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924)

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαρούχ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα, ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ.χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσοδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ.).

2. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζονται προσέτι καὶ αἱ ἀναλογοῦσαι μετὰ τὰς ἀποσβέσεις ὠφέλιμοι δαπάναι τῶν ἐν τῷ κτήματι γενομένων μετὰ τὸ ἔτος 1914 μονίμων βελτιώσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

4. Ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας παρέχεται προσαύξησις εἴκοσι ἕως τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατόν, προπολεμικὴ δὲ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

5. Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας.

6. Ἡ μείζων ἀξία, ἣν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ.χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

Πρόσθετος προσαύξησις.

"Αρθρον 45.

("Αρθ. 20 Ν. Δ. 4 Σβρίου 1924).

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος ἐξευρισκομένης ἀποζημιώσεως, ἥτις καὶ μόνη βαρύνει τοὺς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληρούχους, τὸ Δημόσιον καταβάλλει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενον τρόπον πρόσθετον προσαύξησιν 50 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδαφ. 1—3 ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, διακρινομένην ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κτήματος.

Καθορισμὸς σειρᾶς κληρούχων.

"Αρθρον 46.

(ἄρθρ. 13 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 6 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 17 Αὐγ. 1923 καὶ ἄρθρ. 14 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον κατὰ τὴν κρίσιν της καὶ ἰδίᾳ μελέτας τοῦ κτήματος συνταχθείσας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, ἐκδίδει δι' ἕκαστον κτῆμα ἀπόφασιν, εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑποκειμένην, δι' ἧς ὁρίζει τὰ δικαιούμενα εἰς ἀποκατάστασιν πρόσωπα ἐντὸς τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀγροκτήματος. Οἱ δικαιοῦχοι κατατάσσονται κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 14 σειρὰν προτιμήσεως. Ἐκ τούτων πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ προτιμᾷ κατὰ σειράν:

α') Τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλοτριώσεως καλλιεργοῦντας ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καὶ ἔχοντας κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοὐλάχιστον ἓν ἄροτρον καὶ ἓν ζεῦγος ἀροτριώντων.

β') Ἐκ τῶν λοιπῶν δικαιούχων τοὺς κατὰ τὸν ἔλεγχον ἔχοντας ὡσαύτως ἄροτρον καὶ ζεῦγος ἀροτριώντων.

γ') Τοὺς λοιποὺς ἐπιμόρτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς αὐτῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

δ') Πάντας τοὺς λοιποὺς δικαιούχους.

2. Οἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργοῦντες ἐγκαθίστανται εἰς τὰ ἐν οἷς καλλιεργοῦν ἢ κατοικοῦν ἀγροκτήματα, ἢ ἐὰν ταῦτα δὲν ἐπαρκοῦν, εἰς τὰ γειτονικά, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα κεῖνται εἰς ἑτέραν γεωργικὴν περιφέρειαν ἐὰν ταῦτα ἔχουν κηρυχθῇ ἀπαλλοτριωτέα καὶ καθ' ὅσον δὲν εἶναι ἀπαραίτητα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν αὐτῶν προσώπων τῶν κατοικούντων ἢ καλλιεργούντων ἐν αὐτοῖς.

3. Πάντες οἱ λοιποὶ εἰς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν δικαιούμενοι δύνανται νὰ ἀποκαθίστανται καὶ εἰς ἕτερα κτήματα τῆς γεωργικῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κατοικοῦν ἢ καλλιεργοῦν ἢ καὶ ἑτέρας, μετὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν ἐγκατοίκων ἢ καλλιεργούντων ἐν αὐτοῖς καλλιεργητῶν.

4. Οἱ ἀπὸ τοῦ 1915 καὶ ἐντεῦθεν ὑπηρετήσαντες ὡς ἔφεδροι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καλλιεργηταὶ θεωροῦνται ὡς κεκτημένοι τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐδ. 1 παρ. α' προβλεπόμενα προσόντα, ὡς πρὸς δὲ τὰ γεωργικὰ ἐφόδια, ἐὰν διατελῶσιν εἰς ἀδυναμίαν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν, προσηκόντως βεβαιουμένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων. Ἐκ τούτων οἱ ἄγαμοι καλοῦνται εἰς ἀποκατάστασιν μετὰ τοὺς ἀγάμους ἄρρενας καλλιεργητάς.

Καθορισμὸς ἐκτάσεων. Ἀνταλλαγὴ κολλιγικῶν πρὸς αὐτοκαλλιεργουμένας.

"Αρθρον 47.

(ἄρθρ. 14 ἐδαφ. 1 ἕως 4 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 17 Λύγ. 1924).

1. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, στηριζομένη εἰς τὸν ἐγκριθέντα ἀριθμὸν τῶν εἰς ἀποκατάστασιν δικαιουμένων, τὴν ὁρισθεῖσαν ἔκτασιν τῶν γεωργικῶν κλπ. κλήρων καὶ τὰ τυχὸν συντεταγμένα τοπογραφικὰ διαγράμματα, ὁρίζει δι' ἀποφάσεως, εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑποκειμένης, τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἀπαλλοτριωθείσας καὶ τὰς ἐκ τῆς λοιπῆς ἐκτάσεως τοῦ ὡς ἀπαλλοτριωτέου κηρυχθέντος κτήματος κρινομένας ὡς ἀπαλλοτριωτέας γαίας, προσδιορίζουσα ταύτας καθ' ὅρια καὶ τοπωνυμίας καί, ὡς ἔγγιστα, κατ' ἔκτασιν. Μὴ ὑπαρχόντων τοπογραφικῶν διαγραμμάτων ὁ προσδιορισμὸς γίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλασσομένου τοῦ ὁριστικοῦ τοιούτου κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ τοπογραφικοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος.

2. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ καθορίζει ἐπίσης καὶ τὰ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν περιερχόμενα οἰκοδομήματα ἢ ἄλλα ἀκίνητα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 25.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ γαῖαι τοῦ κτήματος δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς πλήρη γεωργικὴν ἐγκατάστασιν τῶν δικαιούχων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ὁροθέτησιν τῶν γαιῶν συνεχομένου ἢ ἐγγὺς κειμένου, κεκηρυγμένου δὲ ἀπαλλοτριωτέου, κτήματος, ἐφ' ὅσον αἱ τελευταῖαι δὲν ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ δὲν εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἐντὸς τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουν κτήματος κατοικούντων ἢ καλλιεργούντων δικαιούχων.

4. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ καθορίζουσα τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀκίνητα ἐν γένει, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον, ὅπερ ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἐν ἄρθρῳ 23 ἐδ. 1 ἀντίκλητον τοῦ ἰδιοκτήτου.

5. Εἰς κτήματα, ἔχοντα γαίας κολληγικὰς ἢ ἀντισπορικὰς ἐντὸς αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τμῆμα ἴσης ἀξίας συνεχομένων γαιῶν ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἀντὶ τῶν κολληγικῶν ἢ ἀντισπορικῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς εὐχεραίνεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν κληρούχων ὡς καὶ ἡ αὐτοκαλλιέργεια.

Μεταγραφὴ ἀποφάσεως.

"Αρθρον 48.

(ἄρθρ. 14 ἐδ. 5 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923).

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μεταγράφεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς δὲ ταύτης περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, πλὴν τῶν ἤδη εἰς τοῦτο περιελθουσῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 25 καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ἀπαλλοτριωτέα κριθέντα ἀκίνητα συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ παρόντος.

Διαδικασία ἐπὶ κτημάτων Δημοσίων. Ἰμλιάκια.

"Αρθρον 49.

(ἄρθρ. 27 ἐδ. 2 καὶ 3 ν. 2922, ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 6 Ἰουν. 1923 καὶ ἄρθρ. 21 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ἡ παραχώρησις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον ὑπόκειται εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, καθοριζούσης καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανόνας.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμλάκια) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτησίου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατά τι τῶν ἐτῶν τῆς ἄνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

"Αρθρον 50.

(ἄρθρ. 29 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν κλήρων τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (ἰμλιάκια), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν κληρονομικῶν νομέων (μπασταινούχων) κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 καὶ 27 τοῦ νόμου 2922 γίνεται μετὰ ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

2. Τὸ παραχωρητήριον τοῦτο, συντεταγμένον κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁριστικὸν τίτλον κυριότητος τοῦ κλήρου.

Παραχώρησις εἰς κοινότητας

Ἄρθρον 51.

(ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 17 Αὐγ. 1923, ἄρθρ. 21 ἐδ. 4 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τὰς Μονάς, θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἐχόντων μικρὰν καλλιεργήσιμον ἢ καλλιεργουμένην ἔκτασιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βοσκήσιμον ἢ δασικὴν τοιαύτην, δύναται ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐπιμόρτων ἢ ἐπ' ἀντισπόρῳ καλλιεργητῶν τοῦ κτήματος νὰ παραχωρήσῃ τὴν λοιπὴν ἔκτασίν των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, πρὸς κοινὴν ἁπάντων τῶν κατοίκων χρῆσιν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ χωρίου, ὑποχρεουμένην εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ὅμως ἡ παραχωρητέα τῇ κοινότητι βοσκήσιμος ἔκτασις δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπερτέρα τῶν ἀπολύτως ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐπ' αὐτῶν προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς βαρυνούσης τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

Διαχωρισμός. Προσωρινὴ διανομή.

Ἄρθρον 52.

(ἄρθρ. 16 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 10 Ν. Δ. 6 Ἰουν. 1923).

1. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προϊσταμένου γραφείου Ἐποικισμοῦ ἢ ἑτέρου γεωπόνου, ὁριζομένου ὑπ' αὐτοῦ, ἑνὸς γεωμέτρου ἢ τοπογράφου μηχανικοῦ, δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ μή, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἑτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ, τούτου κωλυομένου, τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, μεταβαίνουσα ἐπὶ τόπου, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων των.

α') Διαχωρίζει, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὡς ἀναπαλλοτρίωτον παραμένουσαν ἔκτασιν, ὁροσημαίνει αὐτὴν καὶ συντάσσει σχετικὸν πρωτόκολλον.

β') Ἐνεργεῖ τὴν προσωρινὴν διανομὴν τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν τοῦ κτήματος μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων.

γ') Καθορίζει τοὺς συνεταιρικοὺς κλήρους καὶ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ἐκτάσεων καὶ παντὸς προσοδοφόρου κτήματος καὶ ἐν γένει τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνει ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν.

3. Ἡ γενομένη διανομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κληρούχους μέχρι τῆς ὁριστικῆς τοῦ κτήματος διανομῆς.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἐκτελεσταὶ διοικητικῶς.

5. Μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ, ἡ διανομὴ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸν καθοριζόμενον διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τρόπον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, πᾶσαι αἱ ἀναφυόμεναι κατὰ τὴν διανομὴν ἀμφισβητήσεις ἐπιλύονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

6. Οἱ καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ παραμένουν, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένας ἐκτάσεις. Πάντες οἱ λοιποὶ δικαιοῦχοι, οἱ ἀναγνωρισθέντες ὡς τοιοῦτοι κατὰ τὸ ἄρθρον 46 δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐγκαθίστανται εἰς τὰς δι' αὐτοὺς ὁρισθείσας ἐκτάσεις.

7. Οὐδεμία μεταβολὴ κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κατοικίας καὶ τὰ πρὸς ἐξάσκησιν τέχνης χρήσιμα κτίρια. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν δέον νὰ τηρῶνται, ἐκτὸς ἀναποφεύκτου ἀνάγκης, αἱ ὑφιστάμεναι καλλιεργητικαὶ σχέσεις.

8. Οὐχ ἧττον δύναται ἡ κατ' ἐδ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπὴ διανομῆς νὰ προβῇ καὶ εἰς προσωρινὴν κατανομὴν τῶν κτιρίων μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως, ὅταν παρουσιάζηται προφανὴς πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, περιοριζομένων τῶν κατεχόντων πλείονα οἰκήματα ἢ παραρτήματα εἰς τὸν ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς χῶρον.

Ἄρθρον 53.

(ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 19 ἐδάφ. 1 καὶ ἄρθρ. 31 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας συγκροτήσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται πρόχειρος διαχωρισμὸς τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων χαρασσομένης χωριστικῆς γραμμῆς, ἐπιμελείᾳ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, καὶ συντάσσεται περὶ τούτου σχετικὸν πρωτόκολλον. Ὁ πρόχειρος οὗτος διαχωρισμὸς εἶναι ὑποχρεωτικὸς δι' ἀμφότερα τὰ μέρη μέχρις οὗ ἐνεργηθῇ ἕτερος συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδ. 1.

2. Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ ἐλλείψει ταύτης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ γεωργικοῦ γραφείου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐνέργεια τῆς προσωρινῆς διανομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων δι' ἰδιωτῶν καταμετρητῶν, ἀποζημιουμένων ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' ἀμοιβῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ συμβουλίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰσπραττομένης, ἐν δυστροπίᾳ τῶν ὑποχρέων, ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων.

3. Εἰς ὅσα ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα ἐγένετο προσωρινὴ διανομὴ ὑπὸ ἰδιωτῶν μηχανικῶν, δύναται αὕτη αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ κηρυχθῇ ὁριστικὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἀπόφασις Πρωτοδικείου δι' ἀποζημιώσιν. Κατάθεσις ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 54.

(ἄρθρ. 16 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 21 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923).

1. Ἐπὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἀποζημιώσεως ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀγροκτήματος.

2. Τὴν πρώτην δικέσιμον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦται μετὰ κλήρευσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἄντυ περαιτέρω διαδικασίας νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον γενι-

κοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως.

3. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἔκτασις.

4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, μετὰ τὴν δημοσίευσίν της ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

5. Ἡ τελειωτικῶς ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις κατατίθεται εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ὑπολείμματα ἰδιοκτήτου. Κατάργησις ἀγροτικῶν σχέσεων ἐπ' αὐτῶν. Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 55.

(ἄρθρ. 22 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

Εἰς ὑπολείμματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα μόνον νόμον αἱ ὑφιστάμεναι ἀγροτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἑπομένης γεωργικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὴν νομὴν τοῦ κτήματος ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμός, δὲν ὑπόκεινται δὲ ταῦτα ἐφεξῆς ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν καλλιεργητῶν.

Ρύθμισις δουλειῶν.

Ἄρθρον 56.

(Ἄρθρ. 9 ἐδ. 4 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923).

1. Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὁδικαὶ καὶ ὑδατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεκτημένα δικαιώματα ἐλεύσεως τῶν γεωργῶν εἰς τὰ δάση τοῦ κτήματος.

2. Δύναται οὐχ ἧττον ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν, μὴ παραβλάπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐὰν αὕτη ἕνεκα τῆς διανομῆς τοῦ κτήματος, καθίσταται ἀναγκαία ἢ ἐπωφελής.

Βάρη κτήματος, ἀπαιτήσεις, κυριότης.

Ἀπόφασις περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 57.

(ἄρθρ. 17 ἐδάφ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἡ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου, ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου, στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως, ἢ κατὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

3. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κτήματος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ δέον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανεισταί, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος, τηρουμένης σειρᾶς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν κατὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 58.

(ἄρθρ. 17 ἐδάφ. 3 καὶ 4 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκδίδει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσὸν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθορίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐξ ἀδιαιρέτου τιμήματος τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 1 α' τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει θίγονται ὁπωσδήποτε δικαιώματα Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Μεταβιβάσις κτήματος εἰς συνεταιρισμόν.

Ἄρθρον 59.

(ἄρθρ. 18 ἐδ. 1, 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν οἰκεῖον συνεταιρισμὸν διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') πάσης δαπάνης γενομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν β') ποσοῦ 5 ο)ο ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, δυναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο)ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τόκων του, τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῶν κληρούχων καὶ τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον κεφάλαιον, δυνάμενον νὰ ἀποσυρθῇ ὁποτεδήποτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ χρησιποποιηθῇ πρὸς προικοδότησιν ἱδρυθησομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους Γεωργικῆς Τραπέζης, ἢ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ἢ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν καὶ ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ κτῆμα λογίζεται μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ ἐγγράφεται προσθέτως ὑποθήκη ἀτελῶς, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Ἐξόφλησις τιμήματος. Τόκος.

Ἄρθρον 60.

(ἄρθρ. 18 ἐδ. 4, 5 καὶ 6 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Τὸ τίμημα καταβαλλόμενον τῆς μετρητοῖς ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ πριάκοντα ἐτησίων ἴσων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 6 ο)ο ἐτησίως, τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν δυναμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των.

2. Ὁ τόκος λογίζεται, ἀφ' ἧς τὸ κτῆμα ἢ τμήματα αὐτοῦ μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μεταβίβασις αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν σπορὰν καὶ πρὸ τῆς συγχομιδῆς, ὁπότε ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς προηγουμένης 1 Σεπτεμβρίου λογιζομένης ὡς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους.

3. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 31, 32 καὶ 99 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐσοδείαν ποσὰ συνυπολογίζονται ἔναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθορισθείσης ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβάλλονται ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς μετρητὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 61.

(Ἄρθρ. 32 ἐδ. 1 καὶ 2 νόμου. 2922).

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν δικαιωθέντων ἀποκαταστάσεως κληρούχων.

2. Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κτημάτων.

3. Οἱ κλῆροι ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ εἶναι ἄνισοι κατ' ἔκτασιν λόγῳ ποιότητος τῆς γῆς, ἀποφευγομένης ὅσον οἷόν τε τῆς μεγάλης τῶν γαιῶν κατατμήσεως, δέον ὅμως νὰ εἶναι πάντως ἴσοι κατ' ἀξίαν μεταξὺ τῶν κληρούχων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν προστιθεμένων ποσοστῶν.

4. Εἰς τὸν κλῆρον ἑκάστου συμπεριλαμβάνονται ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τυχὸν πεφυτευμέναι διὰ διαρκῶν φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις κατεχόμεναι ὑπὸ τ.ῦ δικαιωθέντος ἀποκαταστάσεως.

Μεταβίβασις κλήρων εἰς δικαιούχους.

Ἄρθρον 62.

(Ἄρθρ. 33 ἐδ. 1 νόμου 2922).

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς οἱ κλῆροι τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος παραχωροῦνται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως δι' ὁριστικῶν παραχωρητηρίων ὑπογραφομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ὁ τύπος αὐτῶν θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἐκμετάλλευσις κλήρων.—Ἔκπτωσις.

Ἄρθρον 63.

(ἄρθρ. 21 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924, ἄρθρ. 35 ἐδ. 2 νόμου 2922)

1. Ἕκαστος κληροῦχος ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον. Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, κληροῦχος δὲν καλλιεργήσῃ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ κλήρου του κατὰ τὸ ἰσχῦον σύστημα καλλιεργείας, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, διατιθεμένου τοῦ κλήρου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ παρόντος, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῶν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων.

2. Ἐπιτρέπεται οὐχ ἧττον, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐκδιδομένην μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς, ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου, καθισταμένου ἀνικάνου πρὸς αὐτοπρόσωπον τοῦ κτήματος ἐκμετάλλευσιν.

Ἀναπαλλοτρίωτον κλήρου.

Ἄρθρον 64.

(ἄρθρ. 22 ἐδ. 1 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 36 ἐδ. 1 παρ. β', ν. 2922).

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ πώλησις ἢ ὁπωσδήποτε ἡ διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν κλήρων τῶν καλλιεργητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποκατεστάθησαν γεωργικῶς δι' ἀναγκαστικῆς ἢ ἑκουσίας μεταβιβάσεως ἀπαλλοτριωτέων ἀγροκτημάτων.

2. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐκποίησις τούτου, ἀλλὰ εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντα καὶ μὴ λαβόντα κἂν κλῆρον ἢ λαβόντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

Ὑποθήκευσις, κατάσχεσις.

(Ἄρθρον 65,

(ἄρθρ. 36 ν. 2922).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, ἑπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληροὺχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμὸς ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

3. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

α'.) Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων, ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως Δικαστηρίου.

β') Ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς, ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὕπαρξιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Ἰουλίου 1922.

Κληρονομία κλήρου

Ἄρθρον 66.

(ἄρθρ. 21 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἀπακτήσεως τῆς κυριότητος τοῦ κλήρου, ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἀποκλείονται οἱ ἐκ τῶν κληρονόμων ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς καὶ οἱ στερούμενοι τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν νομίμου ἱκανότητος, καὶ καλοῦνται εἰς αὐτὴν οἱ λοιποὶ κληρονόμοι.

2. Ἂν ὁ κληροῦχος ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

3. Πλείονες κληρονόμοι ἀποβιοῦντος κληροῦχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν σχέσεις των δι' ἑνὸς τῶν συγκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐκδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληροῦχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

Ἀδιάθετοι κλῆροι.

Ἄρθρον 67.

(ἄρθρ. 26 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924)

1. Οἱ ἀδιάθετοι κλῆροι, ὡς καὶ οἱ κλῆροι τῶν παραιτηθέντων αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τῶν ἐξ αὐτοκαλλιεργείας κτημάτων, διατίθενται ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἐποίκων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ εἰς ἀνύπαρκτον πρόσωπον διατίθενται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Γ'. Ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως.

Ἔκδοσις καὶ ὀνομαστικὴ ἀξία ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 68.

(ἄρθρ. 22 καὶ 26 ἐδ. 2 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923).

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων εἶναι ἀνώνυμοι καὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατόν, δύνανται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τίτλους μιᾶς, δέκα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

3. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εἰς σειρὰς ἐξ εἴκοσι πέντε ἢ πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἑκάστης.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις προσωρινῶν τοιούτων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

Τόκος καὶ ἀπόσβεσις.

Ἄρθρον 69.

(ἄρθρ. 23 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923)

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως φέρουσι τόκον 6 ο)ο ἐτησίως πληρωτέον δι' ἐξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

2. Τὰ τοκομερίδια δὲν ὑπόκεινται εἰς οἱανδήποτε κατάσχεσιν.

3. Ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀξίας αὐτῶν γενήσεται διὰ κληρώσεως ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης σειρᾶς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδοθησομένου, κοκορεωλυτικοῦ πίνακος.

4. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν κληρώσεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

5. Ἐπίσης διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, κανονισθήσονται τὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

6. Τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ πρὸς πληρωμὴν φόρων, παραγράφονται δὲ ἀμφότεραι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέαι.

Ἀσφάλεια ὁμολογιῶν. Ὑπεγγυότης ἐσόδων.

Ἄρθρον 70.

(ἄρθρ. 24 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923)

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε τόκου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν κληρουμένων κατ' ἔτος ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ εἰσπράξεις, ἃς τὸ Δημόσιον θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἵτινες καὶ λογίζονται ὡς παρακαταθήκη ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ὡς καὶ πᾶς συμψηφισμός.

2. Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἔναντι τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν, τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁρισθέντων, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ κατατίθηται ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς τεταγμένης δι' αὐτὴν ἡμέρας τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ ἀναλαβούσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν Τραπέζῃ.

4. Παρελθούσης τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, διατελοῦσιν ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπέγγυοι αἱ ἐκ τοῦ φόρου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ οἱ ἔγγειοι ἐν γένει φόροι καὶ εἰσπράξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Συμπληρωθέντος τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς διετίας ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἡ ὑπεγγυότης παύει καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας.

Ἀνάληψις ἢ ἐγγύησις ὁμολογιῶν ὑπὸ Τραπέζης.

Ἄρθρον 71.

(ἄρθρ. 25 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923)

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ ἱδρυθησομένης Γεωργικῆς ἢ Κτηματικῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς ἡ Τράπεζα ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ 2 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἐγχωρουμένων ὁριστικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμολογιῶν προσόδων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, καὶ ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ Τραπέζης ὑφισταμένης ἢ ἱδρυθησομένης ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς αὕτη ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου τῶν ὁμολογιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον, τὸ ἥμισυ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν νὰ κατατεθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς μέρος τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου. Πρὸς τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον ὀργανισμὸν θέλουσι παραχωρηθῇ προνομιακῶς ἐκτάσεις γαιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐκμετάλλευσις ὁρισμένων ἀποστραγγιστικῶν, ἀρδευτικῶν ἢ ἄλλων ἔργων γεωργικῶν, ἐν τε τῇ Νέᾳ καὶ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τρόπος καταβολῆς ὁμολογιῶν. Παραγραφή.

Ἄρθρον 72.

(ἄρθρ. 27 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923)

1. Οἱ ταμίαι ἐξοφλοῦντες τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ ταχυτικῆς ἀποδείξεως τῶν δικαιούχων, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, παραδίδουσιν αὐτοῖς ἴσης ἀξίας ὁμολογίας τὸ ἀνάστροφον τῶν ὁποίων εἰσάγρωσιν ἀμέσως δι' ἐκδόσεως ταχυτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «προϊὸν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως ἔτους .....».

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ πληρωτέον τοῖς δικαιούχοις ποσὸν ἀφίνει καὶ κλάσματα χρηματικά, μὴ καλυπτόμενα ὑπὸ ἀκεραίας ὁμολογίας, θέλουσι καταβάλλεσθαι ταῦτα τοῖς δικαιούχοις εἰς μετρητά.

Ἄρθρον 73.

(ἄρθρ. 45 νόμου 2052)

1. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε νομικὸν ἢ πραγματικὸν κώλυμα, ἀναγόμενον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἡ ἐξόφλησις τοῦ ἐντάλματος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, ἐξοφλεῖται τοῦτο ὑπὸ τοῦ ταμίου δι' ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἐπὶ συμβιβασμῷ, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος καταβάλλεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἰς ὁμολογίας, ἐκδιδομένου τοῦ προσηκόντος χρεωγραφικοῦ παρακαταθήκης αὐτουσίου ἢ καὶ κοινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἐπίσης καταβάλλεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταλειφθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον.

3. Ἡ κατὰ τὴν β' παράγραφον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστωμένη παρακαταθήκη ὑπόκειται εἰς πενταετῆ παραγραφήν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠδύνατο νὰ ἀναληφθῇ.

Πλειονεκτήματα ὁμολογιῶν. Δεκταὶ εἰς ὡρισμένας ἐγγυοδοσίας, κατασχέσεις καὶ πληρωμάς.

Ἄρθρον 74.

(ἄρθρ. 28 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923).

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καὶ:

α') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου πρόκειται ἢ νὰ κατασταθῇ παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι τὰ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσάκις νηδεμόνων ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖρας του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὅσάκις ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεών των.

3. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν:

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξωμοιάσεως (τεσσαρούβ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

Πληρωμὴ δανειστῶν δι' ὁμολογιῶν. Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 75.

(ἄρθρ. 46 ἐδ. 4 Ν. 2052, ἄρθρ. 26 ἐδ. 4 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθ. 19 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1923).

1. Ὅσάκις ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς ὁμολογίας αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν ἐνυποθήκων ἢ μὴ πληρώνονται εἰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

3. Τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ αὐτοῦ τοῦ συνθετικοῦ.

Ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 76.

(ἄρθρ. 43 ν. 2052)

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐκδίδονται ὑπὸ τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουρ-

τείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφεται ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη κατ' ἔτος πίστωσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν τίτλων, ἥτις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Δ'. Ἐκμίσθωσις δημοσίων καὶ ἄλλων κτημάτων πρὸς συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 77.

(ἄρθρ. 32 ἐδάφ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρ. 36 ἐδ. στ' Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἀγροτικὰ κτήματα παντὸς εἴδους, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαλελυμένας Μονὰς ἢ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἐν γένει εἰς νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ ἐκμισθῶνται καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας πρὸς συνετιρισμούς, συνιστωμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ συνεταιρισμῶν ἢ τοῦ παρόντος ἢ πρὸς νομικὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 10 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 641 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νόμου».

2. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαλύῃ τὰς ὁριστικοποιημένας ἢ συναφθησομένας μισθώσεις καὶ νὰ ἐκμισθῇ ἀπ' εὐθείας τὰ ὡς ἄνω κτήματα εἰς συνεταιρισμούς.

3. Κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ δικαιωθῶσι τῆς μισθώσεως καὶ ἄλλα πρόσωπα ὑποχρεωτικῶς ἐγγραφόμενα εἰς τοὺς συνετιρισμοὺς τούτους ἢ καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς μισθώσεως μέλη τινὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων.

4. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ διαλύῃ τὴν γενομένην μίσθωσιν, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ συνεταιρισμὸς ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις αὐτοῦ. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἔχει ὁ Ὑπουργὸς καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας πρὸς συνεταιρισμοὺς τριῶν τας ἐκμισθώσεις.

Ἄρθρον 78.

(ἄρθρ. 32 ἐδ. 3, 4 καὶ 5 Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923.)

1. Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ὡς καὶ οἱ ὅροι, ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συναφθεῖσα διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅρους τῆς μισθώσεως τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰ ὡς ἄνω νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεουμένων νὰ παραδώσωσι τὸ μίσθιον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

3. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἡ τυχὸν καταβλητέα εἰς τὸν ὑπάρχοντα μισθωτὴν ἀποζημίωσις, ἣν καταβάλλει ὁ μισθῶν τὸ κτῆμα συνεταιρισμός. Πάντως ὅμως δὲν ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἰ μὴ διὰ θετικὴν τοῦ μισθωτοῦ ζημίαν, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2022 γενομένων ἤδη μισθώσεων.

4. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτημάτων, ὧν ἡ διαχείρισις ὑπόκειται εἰς τὴν Ἐποπτείαν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μετέχει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ε'. Ἐκούσιαι μεταβιβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων ὑπὸ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 79.

(ἄρθρ. 31 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρ. 1923).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Μονὰς καὶ ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ στερούμενα εἴτε ἐκ τοῦ νόμου εἴτε ἐκ συμβάσεως ἢ καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης δικαιοπραξίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως ἢ τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἀγροκτημάτων, νὰ προβαίνωσιν εἰς συμφωνίας πωλήσεως τοιούτων κτημάτων πρὸς καλλιεργητὰς ὑποκειμένας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρχῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων τελεῖ ἡ διαχείρισις τῶν προσώπων τούτων.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας παρέχει τὴν ἄδειαν πρὸς σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας ἢ κυροῖ τὴν συναφθεῖσαν ἤδη τοιαύτην.

ΣΤ'. Παραχώρησις βοσκῶν εἰς κτηνοτρόφους.

Ἄρθρον 80.

(ἄρθρ. 35 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν ἐν γένει νόμων ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν εἰς ταύτην δικαιουμένων ἐν ἑκάστῃ πρωτοδικειακῇ περιφερείᾳ, αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφ. 1 ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰς Μονάς, παραχωροῦνται εἰς συνεταιρισμοὺς νομάδων κτηνοτρόφων, ἀποκλειστικῶς καὶ αὐτοπροσώπως ἀσκούντων τὴν κτηνοτροφίαν, στερουμένων δὲ ἰδιοκτήτων βοσκῶν.

2. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, καθορίζονται αἱ διατάξεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἰδίᾳ βάσεων. Οἱ κλῆροι ἔσονται συνεταιρικοί. Ὡς κληροῦχοι θεωροῦνται αἱ οἰκογένειαι τῶν κτηνοτρόφων. Ἕκαστος κληροῦχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐν τῷ συνεταιρισμῷ κατ' ἀνώτατον ὅριον πλείονα τῶν διακοσίων αἰγοπροβάτων καὶ δέκα μεγάλων ζώων. Ἡ σειρὰ προτιμήσεως καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μακροχρονιωτέρας κατοχῆς ἐν τῷ λειβαδίῳ ἐντὸς τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας. Αἱ περὶ ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογήν, τῆς πληρωμῆς δυναμένης νὰ εἶνε βραχυτέρας καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῖς μετρητοῖς.

Η'. Παραχώρησις κλήρων εἰς ἐθνικοὺς ἀγωνιστάς.

Ἄρθρον 81.

(Ἄρθρ. 39 ν. 2922).

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες ὡς ὁπλῖται τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ, ὡς καὶ οἱ διαπρέψαντες κατὰ τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ λαμβάνοντες τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρείας δικαιοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν των νὰ ζητήσωσιν νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἄνευ πληρωμῆς τινος, κλῆρος γεωργικὸς ἢ ἐπαγγελματικὸς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 82 καὶ 83 τοῦ παρόντος.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὴν γῆραν ἢ τοὺς γονεῖς του, ἂν εἶναι ἄποροι.

3. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐκ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, προτιμωμένης κατὰ

τὸ δυνατὸν τῆς τοποθεσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποδείξει ὁ αἰτῶν.

Ἄρθρον 82.

(ἄρθρ. 40 ν. 2922)

1. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιγράφοντος ἐν δυνατῇ ἀκριβείᾳ τὰ σύνορα, τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, περιέχοντος καὶ πρόχειρον τοὐλάχιστον διάγραμμα αὐτῆς.

2. Τὸ παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τῶν μεταγραφῶν ἄνευ πληρωμῆς τέλους, ἢ ἐνσήμου ἢ δικαιώματος.

3. Ἐὰν ὁ ἀμέσως ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν εἶναι ἐφικτός, ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωρητήριον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὁριστικοῦ.

4. Ὁ δυνάμει προσωρινοῦ παραχωρητηρίου κατέχων ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγὰς τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 83.

(ἄρθρ. 41. ν. 2922)

1. Οἱ πρὸς οὓς γίνεται ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκατασταθῶσι ἐντὸς ἑξαμήνου εἰς τὰ παραχωρούμενα κτήματα, νὰ κατοικῶσι μονίμως ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν καλλιέργειαν ὑπ' αὐτῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀνάπηροι.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐκποίησις ὡς καὶ πᾶσα ἐκμίσθωσις τοῦ κτήματος εἴτε ἐπὶ χρήμασιν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος καὶ πᾶσα ἐν γένει συμφωνία τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος παρὰ τρίτου.

3. Ἄδεια πρὸς ἐκμίσθωσιν χορηγεῖται εἰς περίπτωσιν σωματικῆς ἀνικανότητος πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐκμετάλλευσιν.

4. Ἡ παράβασις οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅρων βεβαιοῦται διοικητικῶς, χορηγεῖ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς διαλύσεως τῆς παραχωρήσεως. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πᾶς κάτοχος ἐκ τοῦ κτήματος.

Θ'. Ἀπαγόρευσις μεταβολῆς ἀγροτικῶν σχέσεων καὶ ἐξώσεις. Ἄρσις.

Ἄρθρον 84.

(ἄρθρ. 33 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924)

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβολὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ καὶ ἀντισπόρῳ, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐτοῖς πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἔξωσις τῶν καλλιεργητῶν τούτων ἐκτὸς α') ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφος συμφωνία περὶ παραιτήσεως τοῦ καλλιεργητικοῦ δικαιώματος, ἢ β') ἂν ὁ καλλιεργητὴς προβῇ εἰς κλοπὴν πραγμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, τιμωρηθεῖσαν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ παραλείψῃ ἐκ προθέσεως τὴν καλλιέργειαν.

2. Ἡ προσωρινὴ ρύθμισις πάσης ἀνοφυομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐνόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν δι-δικασίαν τοῦ νόμου ,ΓΨΝΖ' (1914), ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ,ΓΩΝΘ' (1914), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Ἐπὶ ἐκουσίων μεταβιβάσεων ἀγροκτημάτων πρὸς καλλιεργητάς, γενομένων ἢ γενησομένων ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας παύεται ἡ κολληγικὴ σχέσις ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ἐκείνων, εἰς οὓς μετεβιβάσθη ἐκ τοῦ κτήματος ἔκτασις ἴση πρὸς τὸν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ χορηγητέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος γεωργικὸν κλῆρον.

Ι. Πειθαρχικαὶ καὶ Ποινικαὶ διατάξεις.

Κατὰ δημοσίων λειτουργῶν.

Ἄρθρον 85.

(ἄρθρ. 38 ἐδ. 1 καὶ 2, καὶ ἄρθ. 44 ἐδ. 4 Ν. 2922)

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφ. 2, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

3. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ συνεργείου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 35 καὶ 36 τοῦ παρόντος ὁριζομένων διατυπώσεων.

Κατὰ συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Ἄρθρον 86.

(Ἄρθρ. 38 ἐδ. 3 Ν. 2922 καὶ ἄρθρ. 12 Ν. Δ. 6 Ἰουν. 1922).

1. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδ. 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς, ἀρνούμενα ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνωστοποιήσεις πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους, ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἴδη.

2. Κληροῦχοι ἢ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως, παρεμβάλλοντες ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐπιτροπῶν, ἢ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ἢ πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλοντες δυσχερείας εἰς τὰ ἔργα τοῦ συνεταιρισμοῦ, διώκονται, τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου γραφείου, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατ' ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται καὶ ποινὴ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Είδικαὶ διατάξεις.

Παραχώρησις ἐμφυτεύσεων καὶ μπασταίνων.

Ἄρθρον 87.

(ἄρθρ. 28 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα, γαῖαι καλλιεργούμεναι ἐπ' ἐμφυτεύσει ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάσταινα), παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἢ κληροναμικοὺς νομεῖς, ὧν ὁ κλῆρος συμπληροῦται μόνον δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα πρὸς ἐπάρκειαν.

2. Εἰς τὰ ἐν Ἠπείρῳ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁ κλῆρος δύναται νὰ εἶνε οὐ μόνον κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ἄνισος.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων αἱ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καταλειπόμεναι ἐκτάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν καλλιεργησίμων βοσκοτόπων τοῦ κτήματος.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἄρθρου τούτου, ἕνεκα τῆς μεγάλης κατατμήσεως τῶν μπασταινῶν, δύναται νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἑνώνῃ τὰ τμήματα αὐτῶν καὶ νὰ κατανέμῃ ταῦτα, κατὰ τὸν νόμον, μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

Ἐξαγορασθεῖσαι ἐμφυτεύσεις.

Ἄρθρον 88.

(ἄρθρ. 24 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ ἀμπέλων, ἐξαγορασθεῖσαι παρὰ τῶν ἐμφυτευτῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2189 διὰ συμβολαίου καὶ παραχωρηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν, παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν ἐξαγορασάντων ἐμφυτευτῶν, ὑποχρέων εἰς κατοβολὴν πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

Ἀναθεωρήσεις, κυρώσεις, ἀκυρώσεις, εἰδικαὶ τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 89.

(ἄρθρ. 14 ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 17 Αὐγ. 1923).

Κτήματα ἢ τμήματα κτημάτων, ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ὧν τὴν νομὴν δὲν ἀπέκτησεν ὁ συνεταιρισμὸς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ἕνεκα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ἀποζημιώσεων, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Ν.Δ. τῆς 15 Φ)βρίου 1923 πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὑποχρεουμένης νὰ καθορίσῃ τοὺς κληρούχους φιλικῶνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 90.

(ἄρθρ. 14 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθεώρησις τῆς καθορισάσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀγροκτήματος Μεγάλου Μέρτσι τοῦ νομοῦ Τρικκάλων προεδρικῆς ἀποφάσεως πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἐκ σφάλματος ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐν τῷ κτήματι παρεμβαλλομένας μικροϊδιοκτησίας.

2. Ἐὰν ἠσκήθη ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν θεωρεῖται αὕτη αὐτοδικαίως ἐκκληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου καὶ συνεκδικάζεται.

Ἄρθρον 91.

(ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 13 Δ)βρίου 1923).

Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐκδοθεῖσαι πρὸ πάσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923 Νομ. διατάγματος περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 δμοίου «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κυροῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

Ἄρθρον 92.

(ἄρθρ. 15 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923).

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Μπουχλὰρ τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν τῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Τσαμάσι» ἐκτάσεως, ἥτις παραμένει εἰς τὸν ὅμορον συνεταιρισμὸν τοῦ κτήματος Σουλέτσι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ Μπουχλὰρ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν μέρος, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης.

Ἄρθρον 93

(ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 13 Δ)βρίου 1923 καὶ ἄρθρ. 36 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

Ἐκ τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Μονῇ περιφερείας Τρικκάλων κτήματος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐξαιρεῖται τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις διακοσίων στρεμμάτων καθοριζομένη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς πρὸς διάθεσιν τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνοικισμῷ τούτῳ ἐπαγγελματίας, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Δ)βρίου 1923 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν της.

Ἄρθρον 94

(ἄρθρον 7 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923).

Ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπικυρώσῃ εἴτε ἐν μέρει εἴτε ἐν ὅλῳ δικαιοπραξίας μεταβιβαστικὰς τῆς κυριότητος γαιῶν ἐν κτήματι τῆς περιφερείας Ἐλασσόνας πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δικαιουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, τηρουμένου καὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφ. 1 α΄. τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 95

(ἄρθρ. 8 ἐδ. 1 Ν. Δ. 13 Δ)βρίου 1923).

Τμήματα ἀγροκτημάτων κείμενα μέχρι τοῦ 1912 πέραν τῆς μεθορίου γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖνται οἱ δικαιούμενοι ἐν αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως συνοικισμοὶ καὶ

διαδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Γραφείου τούτου ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 96

(ἄρθρ. 31 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

Αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων Σουφλάρια, Λαρίσης, Μεσδάνι, Δελῆ-Ἰμπραήμ, Μπουλὶ καὶ Ζατμὶ Καρδίτσης, Καμπὶλ-Ἀγᾶ, Ἀμάρ, Νυχτερὶμ-Κουλούρα Τυρνάβου, Ζάρκου, Δουσίκου, Βαρμπόπης, Πατουλιᾶς, Νομῆς, Μικροῦ Μέρτσι καὶ Μπάτας Τρικάλων Κουρφαλάκι καὶ τοῦ δημοσίου κτήματος Ἀϑηνίου Ἀλμυροῦ, Γεντσαροχωρίου καὶ Μπαϊρακλῆ Φαρσάλων καὶ Ἀμυῦρι Ἐλασσόνος, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 97

(ἄρθρ. 32 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρ. 1924).

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν διαδικασία δὲν ὑπόκειται εἰς οἱονδήποτε τέλος.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ ἑκουσίως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου κυκλοφορίας ὑπερτιμήματος.

Σύμβασις μὲ Ἐθν. Τράπεζαν διὰ πληρωμὴν τιμήματος.

Ἄρθρον 98

(ἄρθρ. 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 14 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρ. 19 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2922 αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1922 σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθείσαν διὰ τοῦ νόμου 2950, παραμένουν ἐν ἰσχύι διὰ τὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐγκριθήσεται ἢ ἐγκριθήσεται ἡ σύμβασις αὕτη, δυναμένη νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ νέας συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἀγορὰς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀγορᾶς.

2. Ἐπίσης δύναται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ αἱ ὑπὸ 10 Μαΐου καὶ 17 Ἰουλίου 1924 συμβάσεις μεταξὺ τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ὡς καὶ αἱ συναφθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νόμον συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν» συμβάσεις.

3. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων δύνανται τροποποιηθῶσι καὶ αἱ διατάξεις τῶν παρασυρόντων τὰς συμβάσεις νόμων.

Β' Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Γενικά.

Ἄρθρον 99.

(ἄρθρ. 27 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ἐκ τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐγένετο πρὸς τὸν νόμον 2524 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολληγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν», ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 38, ἐδάφ. 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1923, αἱ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις τηροῦνται ἐν ἰσχύι καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924 καὶ ἑξῆς. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος, τὰ καθορισθέντα ποσὰ μετὰ προσαυξήσεως 30ο/ο ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα ἐξεδικάσθησαν, μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν τοῦ γεωμόρου, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, παραχωρησάσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεώς της μὴ ἐκτιμηθείσας βοσκησίμους, αὐτοκαλλιεργουμένας ἢ ἄλλας ἐκτάσεις, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32 ἐκτίμησις αὐτῶν καὶ καλεῖται ὁ ὑπόχρεως συνεταιρισμὸς πρὸς καταβολὴν καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἐκτάσεων τούτων.

3. Ἐφ' ὧν κτημάτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 δὲν καθωρίσθη κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἀποζημίωσις διὰ τὸ γεώμορον καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος.

4. Ἐὰν οἱ ὁπωσδήποτε νεμηθέντες κτήματα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρ. ἀρ. 1923, κατέβαλον μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ γεώμορον ἢ μίσθωμα διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος τῆς κηρύξεως, οἱ ἐκ τούτων συγκροτηθέντες ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ γεωμόρου ἢ μισθώματος διὰ τὴν ἀναφερομένην περίοδον. τὸ δὲ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβαλλόμενον κατὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος μίσθωμα ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

5. Ἐὰν οἱ κολλιεργηταὶ ἢ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίτιμον τοῦτο εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλόμενον γεωμόρσιον μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ συγκατοβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 μισθώματος, ἐξευρισκομένων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐν περιπτώσει βεβαιουμένης ἀδυναμίας πρὸς ἄμεσον πληρωμήν, νὰ ἐπιμερίσῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἰσχὺς νεωτέρων τινῶν διατάξεων ἐπὶ ἐκκρεμῶν σχέσεων.

Ἀπαλλοτριωταί.

Ἄρθρον 100

(ἄρθρ. 25 καὶ ἄρθρ. 23 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1923 κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, θεωρουμένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων, χωρεῖ ἡ διαδικασία τοῦ παρόντος.

2. Ἐπὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὡσαύτως ἐπέρχεται μεταβολὴ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ρητῶς ἀναφερομένων περιπτώσεων.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 101

(ἄρθρ. 23 ἐδ. 3 ἕως 6 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναφερικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως. τὴν

ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασίαν πρὸς καθορισμὸν ταύτης καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως δυνάμει τῶν νόμων 1072, 2052 καὶ 2922.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σβρίου 1924 ὁ γραμματεὺς τῶν Ἐφετῶν, παρ' οὗ ἐκκρεμεῖ ἔφεσις κατ' ἀπορράπεως προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸν νόμον 2922 μεταβιβάζει ἀμελητὶ ταύτας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

3. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἐπέλθῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σβρίου 1924 τελεσιδικία δικαστικῶν ἀποφάσεων καθορισασῶν τὴν ἀποζημίωσιν κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῶν νόμων περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐπιφέρουσι μεταβολὴν ἐπὶ τῶν οὕτω κεκριμένων. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν κτημάτων τοῦ ἐδαφίου τούτου καταβάλλεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 46 ἀναφερομένη προκαταβολὴ ἀποζημιώσεως.

4. Αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 15 Φεβρ. 1923, περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σβρίου 1924.

Ἄρθρον 102

(ἄρθρ. 5 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Αἱ διὰ Διαταγμάτων ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων γενόμεναι ἀνακλήσεις κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως, εἰσάγονται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ πρὸς ἐπανεξέτασιν.

2. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ δὲν ἀποφανθῇ μέχρι τέλους 1924, αἱ ἀνωτέρω ἀνακλήσεις ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προλεσμίας ταύτης τῶν ὡς εἴρηται Διαταγμάτων ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 103

(ἄρθρ. 22 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ Κράτος προγενεστέρων διατάξεων ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Δ. τῆς 4 Σ)βρίου 1924, ἐφ' ὅσον εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἀφέθησαν ἐκτάσεις οὐχὶ ὡς κλῆρος ἰδιοκτητῶν ἢ στρατιωτικοὶ τοιοῦτοι μὴ ὑπερβαίνοντες τοὺς ἐξ τῶν πέραν τῶν ἐξ ἀπαλλοτριουμένων.

Ἐκκαθάρισις συνεταιρισμῶν νόμου 2052.

Ἄρθρον 104

(ἄρθρ. 30 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ διορίζει ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου γραφείου ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς πεπειραμένου λογιστοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ ὑπηρετοῦντος ἐπόπτου συνεταιρισμῶν ἢ ἐπόπτου Ἐποικισμοῦ ἢ Ἐπιμελητοῦ, ἥτις καλεῖ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν τοῦ νόμου 2052 νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον αὐτῆς ἅπαντα τὰ διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ συνεταιρισμοῦ, προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς τυχὸν δανειστὰς τῶν συνεταιρισμῶν (ἐκτὸς τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου), ὅπως ἀναγγείλωσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς αὐτήν, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συνεταιρισμῶν συντάσσουσα τὸν ἰσολογισμὸν καὶ πίνακα τῶν ἀξιώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἑνὸς ἑκάστου συνεταιρισμοῦ πρὸς τοὺς συνεταίρισμούς.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ Διεύθυνσις τοῦ συνεταιρισμοῦ παραβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταχθησόμενοι πίνακες καὶ ἰσολογισμοὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἀποφαινόμενον ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτοὺς διορθώσεων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν αὐτῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον συνεταιρισμόν, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν δαπανῶν δημοσιεύσεως πρὸς ἀναγγελίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τυχὸν ἄλλων ἐξόδων καταλογίζει εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐκκαθαριζομένου συνεταιρισμοῦ.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου συνεταιρισμοῦ πρὸς συλλογὴν πλειοτέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Ἐγγραφὴ καὶ διαγραφὴ κληροῦχων.

Ἄρθρον 105

(ἄρθρ. 31 ἐδ. 2 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924).

1. Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν 4)5 τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν διαγραφὴν κληρούχων, μὴ καλλιεργούντων μηδ' ἀσκούντων ἐπάγγελμα παρέχον δικαίωμα πρὸς λῆψιν κλήρου καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων γεωργῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τὸν τελευταῖον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, οἵτινες πρὸ τῆς εἰς τὸν στρατὸν κλήσεως των ἐκαλλιέργουν ἢ ἤσκησαν ἐν τῷ κτήματι ἐπάγγελμα, παρέχον δικαίωμα ἐπαγγελματικοῦ κλήρου, καὶ οἵτινες ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας των εἴτε δὲν παρέστησαν εἴτε δὲν ἐξεπροσωπήθησαν προσηκόντως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος.

3. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβάνονται μέχρι τέλους 1924 ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐποικισμοῦ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1924.

ΙΓ'. Ρύθμισις τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους δημοσίων γαιῶν.

Μετατροπὴ ἐξασφαλίσεως εἰς κυριότητα.

Ἄρθρον 106

(Ἄρθρ. 49 ν. 2052 καὶ ἄρθρ. 36 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσαρούφ) ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ἀποτελούντων τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν (ἀράζι-ι ἀμιριγὲ) κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (1856) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους συσχετικοὺς νόμους, παραχωρεῖται, κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα κυριότητος (ρεκαμπέ). Καταργοῦνται δὲ διὰ τὸ μέλλον πάντες οἱ νόμιμοι περιορισμοὶ καὶ οἱ ὑφιστάμενοι περὶ τὴν κληρονομίαν, τὴν κάρπωσιν, τὴν διάθεσιν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχοντα δικαιώματα τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰς ἀνταλλαγμα τῆς παραχωρουμένης κυριότητος τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν τοιούτων κτημάτων τιμαίων περιορισμῶν καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον δικαιοῦται κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ

ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος τὸ εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἐξουσιαστὴν παραχωρημένον δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ).

3. Αἱ κατὰ τὰ ἄνω ἐδάφια νομικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυβερνήσεως (20 Μαΐου 1917).

4. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἀποκτᾷ ποιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ κτήματος, τὸ δὲ Δημόσιον δικαίωμα συγκυριότητος καὶ συνδιακατοχῆς κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Πρόσωπα δικαιούμενα.

"Αρθρον 107

("Αρθρ. 50 νόμου 2052).

Πρὸς καθορισμὸν τῶν προσώπων, ἅτινα ἀποκτῶσι δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος, ὅπερ πρότερον κατείχετο ὡς δημοσία γῆ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν:

α') Οἱ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι νόμιμοι τίτλοι ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοιαῦτα ἀκίνητα μετεβιβάσθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 147 τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1914, αἱ δυνάμει τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐγκύρως συντελεσθεῖσαι πράξεις μεταβιβάσεως καὶ οἱ τίτλοι τῶν δικαιοπαρόχων.

β') Οἱ ὑπὲρ τῶν πρώην ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι τίτλοι ἐὰν οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 75 τοῦ νόμου τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἰσχυσάντων πρὸ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1912) ἔχοντες δικαίωμα κληρονομικὸν δὲν ἀπέκτησαν τίτλους ἐπ' ὀνόματί των.

γ') Ἡ δεκαετὴς παραγραφή, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 20 καὶ 78 ἐδ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ δημοσίων γαιῶν, ἐὰν συνεπληρώθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀρχικοῦ διατάγματος (20 Μαΐου 1917) Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ὅμως τοῦ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 78 ἡ παραγραφὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ μόνον ὁ καλλιεργήσας ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γαιῶν τούτων ἀπὸ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ εἰδικῶς διὰ τῶν περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων τοῦ Κράτους νόμων ὁριζόμενα.

δ') Ἡ διετὴς παραγραφὴ τῶν εἰς πρόσφυγας παραχωρηθεισῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν διαταγάτων τῆς 11ης Τζεμαζιοὺλ Ἐββὲλ 1305 καὶ 11 Δεκεμβρίου 1903.

Ἀπαλλαγὴ μικρᾶς ἰδιοκτησίας.

"Αρθρον 108.

("Αρθρ. 51 καὶ ἄρθρ. 34 § 1 τοῦ Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Εἰς γεωργοὺς κατέχοντας καὶ αὐτοκαλλιεργοῦντας γαίας, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν διακοσίων στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς, ἢ ἰδιοκτήτας φυτειῶν ἴσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως εἴτε ἡ καλλιεργουμένη ἢ πεφυτευμένη ἔκτασις ἐξουσιάζεται δυνάμει τίτλου ἢ τῆς κατὰ τὰ εἰρημένα ἄρθρα 20 καὶ 78 παραγραφῆς, εἴτε ἐξεχερσώθη ἐκ νεκρῶν γαιῶν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ αὐτῆς (ἄρθρον 102 νόμου περὶ γαιῶν) ἢ ἐκ γαιῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν (ἄρθρον 91 καὶ ἐπόμ. τοῦ αὐτοῦ νόμου).

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, καὶ ἐπὶ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, αἵτινες μετεβλήθησαν εἰς τοιαύτας ἐντὸς τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 τριακονταετίας, ἐκ γαιῶν ἀπολύτως βαλτωδῶν ἢ ἑλωδῶν, μὴ χρησίμων οὔτε πρὸς καλλιέργειαν οὔτε πρὸς βοσκήν.

3. Τὸ ἐδάφιον 1 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παντὸς αὐτοτελοῦς κτήματος ἐκτάσεως κατωτέρας τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων.

Δικαιώματα Δημοσίου.

"Αρθρον 109.

("Αρθρ. 52 ν. 2052).

1. Μένουσιν ἀπαραμείωτα τὰ κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Δημόσιον δικαιώματα ἐπὶ ἐγκαταλειφθεισῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ γαιῶν.

2. Ἡ κυριότης ἐπὶ τοιούτων κτημάτων παραμένει πλήρης εἰς τὸ Δημόσιον, δικαιούμενον νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ παρανόμως κατέχοντος διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ.

3. Τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων τὰ πηγάζοντα ἐκ διατάξεων τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν παραμένουν ἰσχυρά.

Φυτείαι καὶ οἰκοδομαί.

"Αρθρον 110.

("Αρθρ. 53 νόμου 2052).

1. Ἐὰν ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ὑπάρχουν φυτεῖαι ἢ οἰκοδομαί, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 7 Ραμαζὰν 1274 ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς ἄλλο πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔχον δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἐπὶ τῆς δημοσίας γῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ παρόντος δικαίωμα πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος παραχωρεῖται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐδάφους ἐπὶ μὲν φυτειῶν εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ἐπὶ δὲ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οἰκοδομήσαντα, ἂν ἡ οἰκοδομὴ εἶναι πολυτιμοτέρα τοῦ ἐδάφους. Τὸ δικαίωμα τῆς χωριστῆς ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἀποσβέννυται, συνολοκληρούμενον πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος.

2. Ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ οἰκοδομήσας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν (τεσσαρούφ) ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ποσὸν αὐτῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ τάξῃ καὶ διορίαν, μέχρι πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν, πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ κατὰ δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

3. Διὰ τὰς γεωργικὰς οἰκίας τὰς εὑρισκομένας ἐντὸς τσιφλικίων καὶ χρησιμοποιουμένας πρὸς κατοικίαν τῶν οἰκογενειῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, τεκμαίρεται, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ᾠκοδομήθησαν ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν γονέων των, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐγεννήθη ἐν τῷ ἰδίῳ τσιφλικίῳ καὶ καλλιεργεῖ ἀπὸ μιᾶς τοὐλάχιστον γενεᾶς τοὺς ἀγροὺς τοῦ τσιφλικίου ἐπὶ μορτῇ.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κήπων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων.

Διαχείρισις.

"Αρθρον 111.

("Αρθρ. 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Ἡ διαχείρισις ὁλοκλήρου τοῦ ἐπικοίνου κτήματος

ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ μέχρι τῆς δικαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἢ τοῦ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον χωρισμοῦ τῶν ἐπικοίνων δικαιωμάτων.

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἑνὸς πέμπτου ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ νὰ διαχειρισθῇ τὸ μερίδιον τοῦτο συμφώνως μὲ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Ὁ διαχειριζόμενος τὸ ἐπίκοινον κτῆμα κάτοχος θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατὰ τὰ ἄρθρα 951 ἐπ. Πολ. Δικονομίας μεσεγγυοῦχος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον.

Διανομὴ. Ἐγκατάστασις γεωργῶν ἐπὶ μεριδίων Δημοσίου.

Ἄρθρον 112.

(Ἄρθρ. 55 καὶ ἄρθρ. 36 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ἡ διανομὴ τοῦ κοινοῦ κτήματος δύναται νὰ ζητηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1088 καὶ ἑπόμ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λαμβάνει δ' ἕκαστος ἐκ τῶν συγκυρίων τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μέρος αὐτούσιον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ εἰς τὸ Δημόσιον περιερχόμενον ἓν πέμπτον νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ ἔκτασιν κατάλληλον πρὸς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν γεωργῶν, ἄλλως τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος (ἄρθρ. 1092 ἐδάφ. 2 Πολ. Δικον.).

2. Ἐπὶ τῶν συνεπείᾳ διανομῆς περιερχομένων εἰς αὐτὸ ἐκτάσεων, τὸ Δημόσιον ἐγκαθιστᾷ κατὰ προτίμησιν γεωργούς, ἐκ τῶν εἰς τὸ διανεμηθὲν κτῆμα διαμενόντων ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν. Ἐὰν δὲ περιπτώσει οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ λαχὸν τῷ Δημοσίῳ μέρος, αἱ μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ αὐτῶν ὑπάρχουσαι κολληγικαὶ σχέσεις καταλύονται.

Ἄρθρον 113.

(Ἄρθρ. 57 νόμου 2052.)

1. Τὰ δικαιώματα ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως, τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ κτημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, περιορίζονται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἰσχύι τοῦ παρόντος νόμου μόνον εἰς τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, τὰ περιερχόμενα εἰς τοὺς τέως ἐξουσιαστάς.

2. Ἂν δὲ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπεγγύου κτήματος ἡ κυριότης περιέρχεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν ἀσκοῦνται ἐφ' ὁλοκλήρου.

Καθορισμὸς εἰσοδήματος μεριδίου Δημοσίου.

Ἄρθρον 114.

(Ἄρθρ. 34 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν κτημάτων, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Δημόσιον εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἐτησίας προσόδου τῶν ἐπικοίνων κτημάτων.

2. Ἡ βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος ἑκάστου κτήματος εἴτε διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μεσεγγυούχου συνιδιοκτήτου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθορισθησομένης προσωρινῆς ἀξίας τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀξία αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ παρ' ἐπιτροπῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, δι' οὗ καθορίζεται καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

3. Ὡς πρὸς τὰ δάση ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως τῆς δασικῆς νομοθεσίας.

4. Ὁ τόκος οὗτος ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (20 Μαΐου 1917).

5. Διὰ τὰ καθυστεροῦμενα δύναται διὰ τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος νὰ ὁρισθῇ τμηματικὴ καταβολή.

Γαῖαι δημόσιαι ἐπὶ προσθέτῳ ἐτησίῳ διηνεκεῖ μισθώματι.

Ἄρθρον 115.

(Ἄρθρ. 63 ν. 2052 καὶ ἄρθρ. 36 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Γαῖαι δημόσιαι (ἐραζὶ-ι ἐμιριγὲ), ἐξουσιαζόμεναι ἐπὶ προσθέτῳ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβολῇ ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελὲ), ὑπάγονται καθ' ὅλα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους.

2. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 ἀποκτῶν τὴν πλήρη κυριότητα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ δωδεκαπλάσιον ἀκεραίου τοῦ βαρύνοντος τὸ κτῆμα ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος καὶ ἀκέραια τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 ὀφειλόμενα παλαιὰ ἐτήσια μισθώματα.

3. Τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῆς, πρώτην ὑποθήκην ἰσχύουσαν κατὰ παντὸς διαδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

4. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἔτους μετὰ ἐτησίου τόκου πρὸς 5 ο)ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας.

5. Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἀρξαμένη παραγραφὴ ἑκάστου ἐκ τῶν ἤδη ὀφειλομένων παλαιῶν μισθωμάτων λογίζεται δεκαπενταετής. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη, ὑπολογιζομένων τῶν νομίμων ἀναστολῶν, δὲν ἔχει συμπληρωθῇ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917, διακόπτεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἡ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1918 νέα παραγραφὴ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ρυθμίζεται κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἀλλ' ἀπέναντι εἰδικῶν διαδόχων κατὰ παντὸς τρίτου ἡ ἐκ τοῦ νόμου λανθάνουσα ὑποθήκη τοῦ ἐδαφ. 3 ἀποσβέννυται αὐτοδικαίως μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1917, ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου δὲν εἶχε γίνῃ ἐμφανὴς διὰ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

7. Τὸ Δημόσιον ἐγγράφει τὴν ὑποθήκην ταύτην δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τίτλου τῆς ἐξουσιάσεως τοῦ ὁρίζοντος τὸ πρόσθετον ἐτήσιον μίσθωμα ἢ ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος αὐτὸ ἢ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 108 ἀποκτῶντες ἄνευ ἀνταλλάγματος τὴν κυριότητα ὅλου τοῦ κτήματος ἀπαλλάσσονται καὶ πάσης πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεως βαρυνούσης κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 1 τὸ κτῆμα αὐτῶν.

9. Οἱ ἐξουσιάζοντες γαίας δημοσίας, βεβαρημένας διὰ προσθέτου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελὲ) καὶ οἱ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄνω ἐδ. 2, διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁλοκλήρου τοῦ βεβαρημένου κτήματος. Αἱ πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τυχὸν πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 4 δόσεις δὲν ἀποδίδονται.

Γαῖαι κοινῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 116.

(Ἄρθρ. 64 νόμου 2052).

Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ νόμου τῆς Ῥαμαζὰν 1274 (1856), ἀφιερωμένων ἐκτάσεων, δασῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀλωνοτόπων, βοσκοτόπων, ἐξακολουθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ ἀσκῶσι τὰ δικαιώματα καρπώσεως καὶ χρήσεως, ὅσα πρὸς ἀτομικὴν των ὠφέλειαν παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ὁ ῥηθεὶς νόμος, μέχρις ὅτου περὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοιούτων ἐκτάσεων προνοήσῃ εἰδικὸς νόμος.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 117.

(Ἄρθρ. 60 νόμου 2052 καὶ ἄρθρ. 34 ἐδ. 4 τοῦ Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924).

1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, εἴτε διὰ τῆς μὴ ὑποβολῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, εἴτε διὰ τῆς ἐλλιπούς ἐκ κακῆς πίστεως δηλώσεως τοῦ εἰσοδήματός του, εἴτε ἀρνούμενος νὰ χορηγήσῃ αἰτουμένας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματός του, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἐφ' ἐγκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος μέρους ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

2. Ἡ καταβολὴ τῶν προστίμων τούτων ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος πέμπτου ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

3. Ἐπιβάλλεται ἁμοίως ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δρχ. εἰς πάντα ὅστις, ὑποχρεούμενος ἢ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν ἐκδικαζόντων τὰς δηλώσεις διαιτητῶν, ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ παράσχῃ πληροφορίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματος οἱουδήποτε κλήματος, ἤθελεν ἀρνηθῇ ἀναιτιολογήτως νὰ πράξῃ τοῦτο.

ΙΔ'. Γενικαὶ ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 118.

(Ἄρθρ. 35 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρ. 37 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σ)μβρίου 1924).

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τῶν τροποποιουμένων νόμων διατάξεις κανονίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν ἢ τμήματα αὐτῆς διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός

Α. Μυλωνᾶς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.